

Dziennik Urzędowy L 151

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

11 czerwca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 515/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 516/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1200/2005, (WE) nr 184/2007, (WE) nr 243/2007, (WE) nr 1142/2007, (WE) nr 1380/2007 i (WE) nr 165/2008 w odniesieniu do warunków dopuszczenia niektórych dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 517/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 w odniesieniu do ustalania rozmiaru oczek oraz oceny grubości przędy sieci rybackich	5
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 518/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. ustalające na rok gospodarczy 2007/2008 kwotę dopłat do przechowywania nieprzetworzonych suszonych winogron i nieprzetworzonych suszonych fig	26
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 519/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. zatwierdzające nieznaczne zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Volailles de Loué (ChOG))	27
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 520/2008 z dnia 9 czerwca 2008 r. ustanawiające zakaz połowów buławika czarnego w obszarach ICES Vb, VI i VII (wody Wspólnoty oraz wody niezajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii	31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada i Komisja

2008/429/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady i Komisji z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie zawarcia Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej 33

2008/430/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady i Komisji z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie zawarcia Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej 35

Rada

2008/431/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 5 czerwca 2008 r. upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ratyfikacji konwencji haskiej z 1996 roku o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonywaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej i środków ochrony dzieci lub do przystąpienia do tej konwencji w interesie Wspólnoty Europejskiej i upoważniająca niektóre państwa członkowskie do złożenia deklaracji w sprawie stosowania wewnętrznych zasad prawa wspólnotowego w tej dziedzinie 36

Konwencja o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonywaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej oraz środków ochrony dzieci 39

Komisja

2008/432/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 23 maja 2008 r. zmieniająca decyzję 2006/771/WE w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1937) ⁽¹⁾ 49

2008/433/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 10 czerwca 2008 r. wprowadzająca specjalne warunki w odniesieniu do przywozu oleju słonecznikowego pochodzącego i wysyłanego z Ukrainy z powodu ryzyka zanieczyszczenia olejem mineralnym (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2709) ⁽¹⁾ 55

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 515/2008

z dnia 10 czerwca 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 10 czerwca 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	60,9
	MK	36,7
	TR	67,5
	ZZ	55,0
0707 00 05	JO	162,5
	MK	23,0
	TR	118,6
	ZZ	101,4
0709 90 70	TR	103,8
	ZZ	103,8
0805 50 10	AR	125,8
	EG	150,8
	TR	129,5
	US	176,3
	ZA	143,1
	ZZ	145,1
0808 10 80	AR	100,9
	BR	84,9
	CL	98,0
	CN	87,2
	MK	50,7
	NZ	106,4
	US	125,6
	UY	152,2
	ZA	85,6
	ZZ	99,1
0809 10 00	TR	195,6
	US	317,3
	ZZ	256,5
0809 20 95	TR	492,1
	US	400,6
	ZZ	446,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 516/2008

z dnia 10 czerwca 2008 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1200/2005, (WE) nr 184/2007, (WE) nr 243/2007, (WE) nr 1142/2007, (WE) nr 1380/2007 i (WE) nr 165/2008 w odniesieniu do warunków dopuszczenia niektórych dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

niezbędna jest zmiana warunków zezwoleń ze skutkiem od tej daty.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1200/2005, (WE) nr 184/2007, (WE) nr 243/2007, (WE) nr 1142/2007, (WE) nr 1380/2007 i (WE) nr 165/2008.

a także mając na uwadze, co następuje:

(7) Należy przewidzieć okres przejściowy, w którym istniejące zapasy będą mogły zostać wykorzystane.

(1) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 przedsiębiorstwo BASF Aktiengesellschaft złożyło wniosek zawierający prośbę o zmianę nazwy posiadacza zezwolenia w odniesieniu do rozporządzeń Komisji (WE) nr 1200/2005⁽²⁾, (WE) nr 184/2007⁽³⁾, (WE) nr 243/2007⁽⁴⁾, (WE) nr 1142/2007⁽⁵⁾, (WE) nr 1380/2007⁽⁶⁾ oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 165/2008⁽⁷⁾.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(2) Rozporządzenia te zezwalają na użycie niektórych dodatków. Zezwolenie dotyczy posiadacza zezwolenia, którym we wszystkich przypadkach jest BASF Aktiengesellschaft.

1. W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1200/2005, w kolumnie 2 pozycji 1, wyrazy „BASF Aktiengesellschaft” zastępuje się wyrazami „BASF SE”.

(3) Wnioskodawca oświadcza, że z dniem 14 stycznia 2008 r. przedsiębiorstwo BASF Aktiengesellschaft zostało przekształcone w BASF SE, które jest tym samym przedsiębiorstwem i posiada aktualnie prawo do obrotu tymi dodatkami. Wnioskodawca przedstawił odpowiednie dokumenty potwierdzające jego oświadczenie.

2. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 184/2007, w kolumnie 2 pozycji dotyczącej 4d800, wyrazy „BASF Aktiengesellschaft” zastępuje się wyrazami „BASF SE”.

(4) Proponowana zmiana warunków autoryzacji ma charakter wyłącznie administracyjny i nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny dodatków. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności został powiadomiony o wniosku.

3. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 243/2007, w kolumnie 2 pozycji dotyczącej 4a1600, wyrazy „BASF Aktiengesellschaft” zastępuje się wyrazami „BASF SE”.

(5) By umożliwić wnioskodawcy korzystanie z praw do obrotu pod nazwą BASF SE od dnia 14 stycznia 2008,

4. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1142/2007, w kolumnie 2 pozycji dotyczącej 4a1600, wyrazy „BASF Aktiengesellschaft” zastępuje się wyrazami „BASF SE”.

(1) Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, s. 8).

5. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1380/2007, w kolumnie 2 pozycji dotyczącej 4a62, wyrazy „BASF Aktiengesellschaft” zastępuje się wyrazami „BASF SE”.

(2) Dz.U. L 195 z 27.7.2005, s. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1445/2006 (Dz.U. L 271 z 30.9.2006, s. 22).

(3) Dz.U. L 63 z 1.3.2007, s. 1.

(4) Dz.U. L 73 z 13.3.2007, s. 4.

(5) Dz.U. L 256 z 2.10.2007, s. 20.

(6) Dz.U. L 309 z 27.11.2007, s. 21.

(7) Dz.U. L 50 z 23.2.2008, s. 8.

6. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 165/2008, w kolumnie 2 pozycji dotyczącej 4a1600, wyrazy „BASF Aktiengesellschaft” zastępuje się wyrazami „BASF SE”.

Artykuł 2

Istniejące zapasy zgodne z przepisami mającymi zastosowanie przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu i stosowane do dnia 31 października 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 517/2008

z dnia 10 czerwca 2008 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 w odniesieniu do ustalania rozmiaru oczek oraz oceny grubości przędzy sieci rybackich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 850/98 ustanawia środki techniczne w zakresie zachowania zasobów, mające zastosowanie do połowów i wyładunków zasobów rybołówstwa na wodach morskich znajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw członkowskich. Rozporządzenie to przewiduje między innymi szczegółowe zasady, które należy przyjąć w celu oceny grubości przędzy i ustalania rozmiaru oczek sieci rybackich.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 129/2003 z dnia 24 stycznia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady ustalania rozmiaru oczek i grubości sznurka sieci rybackich⁽²⁾ zawiera pewnie przepisy techniczne dotyczące stosowania przyrządów pomiarowych w celu ustalenia rozmiaru oczek i grubości przędzy sieci rybackich. Jednak aktualne stosowanie tych przyrządów pomiarowych przez inspektorów rybołówstwa wywołuje w niektórych przypadkach spory między inspektorami rybołówstwa a rybakami, dotyczące metod i wyników pomiarów oczek w zależności od sposobu wykorzystania wspomnianych instrumentów pomiarowych.
- (3) Ponadto niedawny rozwój techniczny w zakresie instrumentów służących do ustalania rozmiaru oczek sieci rybackich zwiększył ich precyzyjność. Należy przewidzieć stosowanie tych ulepszonych instrumentów przez wspólnotowych i krajowych inspektorów rybołówstwa. W związku z tym stosowanie nowego przyrządu pomiarowego powinno być obowiązkowe dla wspólnotowych i krajowych inspektorów rybołówstwa w państwach członkowskich i należy go oznaczyć jako „przyrząd pomiarowy WE”.

- (4) Do celów procedury kontrolnej należy ustalić rodzaje stosowanych przyrządów pomiarowych oraz sposoby ich stosowania, sposób wybierania oczek sieci do pomiaru, metody mierzenia każdego z nich, sposób obliczania rozmiaru oczek sieci, procedurę wyboru przędzy oczek do oceny grubości przędzy oraz przebieg procedury inspekcji.
- (5) Jeżeli kapitan statku rybackiego kwestionuje wynik pomiaru w czasie inspekcji, należy przewidzieć kolejny i ostateczny pomiar.
- (6) Z uwagi na przejrzystość prawodawstwa wspólnotowego należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 129/2003 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zasobów Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 w odniesieniu do ustalania rozmiaru oczek oraz oceny grubości przędzy sieci rybackich przez wspólnotowych i krajowych inspektorów.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „przyrząd do pomiaru oczek sieci” oznacza przyrząd do pomiaru prześwitu oczek sieci posiadający dwie szczęki, który automatycznie przykłada do oczek sieci siły wzdlużne wynoszące od 5 do 180 N, z dokładnością do 1 N;

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2166/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 25.1.2003, s. 5.

- b) „narzędzia połowowe czynne” oznaczają wszelkie narzędzia połowowe wymagające podczas połowu aktywnego ruchu narzędzia, w szczególności narzędzia ciągnione, okrężające, włócznie, niewody duńskie i podobne sieci ciągnione;
- c) „narzędzia połowowe biernie” oznaczają wszelkie narzędzia połowowe niewymagające podczas połowu aktywnego ruchu narzędzia i obejmują sieci skrzelowe, sieci oplatające, sieci trójścienne, sieci pułapkowe, liny zakotwiczone i narzędzia pułapkowe;
- d) „kierunek N” oznacza w przypadku tkaniny sieciowej węzłowej: kierunek prostopadły do ogólnego kierunku biegu przędzy sieciowej, zgodnie z załącznikiem I;
- e) „kierunek T” oznacza:
- (i) w przypadku tkaniny sieciowej węzłowej: kierunek równoległy do ogólnego kierunku biegu przędzy sieciowej, zgodnie z załącznikiem I;
  - (ii) w przypadku tkaniny sieciowej bezwęzłowej: kierunek prostopadły do kierunku N;
- f) „rozmiar oczka sieci” oznacza:
- (i) w przypadku tkaniny sieciowej węzłowej: najdłuższą odległość między dwoma przeciwległymi węzłami w tym samym oczku sieci przy całkowitym rozciągnięciu oczka, zgodnie z załącznikiem I;
  - (ii) w przypadku tkaniny sieciowej bezwęzłowej: odległość wewnętrzną między przeciwległymi złączami w tym samym oczku sieci przy całkowitym rozciągnięciu oczka wzdłuż jego najdłuższej osi;
- g) „oczko romboidalne” oznacza oczko zgodne z rys. 1 w załączniku II, składające się z czterech boków o identycznej długości, gdzie obie przekątne oczka są prostopadłe, a jedna przekątna jest równoległa do osi wzdłużnej sieci, zgodnie z rys. 2 w załączniku II;
- h) „oczko kwadratowe” oznacza oczko czworoboczne składające się z dwóch par równoległych boków o identycznej długości, przy czym jedna para jest równoległa, a druga prostopadła do osi wzdłużnej sieci;
- i) „oczko T90” oznacza oczko romboidalne tkaniny sieciowej węzłowej, zgodnie z rys. 1 w załączniku II, umieszczone tak, aby kierunek T tkaniny sieciowej był równoległy do osi wzdłużnej sieci.

ROZDZIAŁ II

PRYZRZĄDY POMIAROWE WE

Artykuł 3

Przyrząd do pomiaru oczek sieci oraz przyrządy do pomiaru grubości przędzy

1. Podczas przeprowadzania inspekcji rybołówstwa wspólnoty i krajowi inspektorzy stosują przyrząd do pomiaru oczek

sieci oraz przyrządy do pomiaru grubości przędzy, które są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, w celu ustalenia rozmiaru oczek oraz grubości przędzy sieci rybackich.

2. Specyfikacje techniczne mające zastosowanie do przyrządu do pomiaru oczek sieci podano w załączniku III.

3. Specyfikacje techniczne mające zastosowanie do przyrządów do pomiaru grubości przędzy podano w załączniku IV.

4. Przyrząd do pomiaru oczek sieci oraz przyrządy do pomiaru grubości przędzy, o których mowa w ust. 1, są oznaczane jako „przyrząd pomiarowy WE” i posiadają certyfikat producenta świadczący o zgodności ze specyfikacjami technicznymi, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3.

5. Przyrząd do pomiaru oczek sieci oraz przyrządy do pomiaru grubości przędzy, które są sprzedawane lub rozpowszechniane przez podmioty bądź osoby fizyczne inne niż krajowe organy ds. rybołówstwa, nie są oznaczane jako „przyrząd pomiarowy WE”.

Artykuł 4

Instrumenty kalibracji przyrządu do pomiaru oczek sieci

Obciążniki kalibracyjne oraz tabliczka kalibracyjna przedstawione na rys. 1 w załączniku V posiadają certyfikaty właściwych organów krajowych i są oznaczone literami „WE”.

Artykuł 5

Kontrola przyrządów do pomiaru oczek sieci

Dokładność przyrządu do pomiaru oczek sieci sprawdza się poprzez:

a) umieszczenie szcęk przyrządu w otworach tabliczki kalibracyjnej, zgodnie z rys. 1 w załączniku V;

b) zawieszenie obciążników kalibracyjnych na szczęce nieruchomej, zgodnie z rys. 2 w załączniku V.

ROZDZIAŁ III

OKREŚLANIE ROZMIARU OCZEK

Artykuł 6

Wybór oczek w narzędziach połowowych czynnych

1. Inspektor wybiera grupę 20 kolejnych oczek w sieci, wybranych w następującym kierunku:

a) w przypadku oczek romboidalnych i kwadratowych – w kierunku osi wzdłużnej sieci;

b) w przypadku oczek T90 – prostopadle do kierunku osi wzdłużnej sieci.

2. Nie mierzy się oczek usytuowanych w odległości mniejszej niż trzy oczka od osadki, szwów, sznurów lub sznurówki. Odległość tę mierzy się pod kątem prostym do szwów, sznurów lub sznurówki przy sieci rozciągniętej w kierunku tego pomiaru. Nie mierzy się oczek, które są uszkodzone, zostały naprawione lub do których przymocowano dodatkowe uzbrojenie sieci.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 oczka wybrane do pomiaru nie muszą być oczkami kolejnymi, jeżeli tak wynika z zastosowania ust. 2.

Artykuł 7

Wybór oczek w narzędziach połowowych biernych

1. Inspektor wybiera 20 oczek z sieci rybackiej. W przypadku różnych rozmiarów oczek w sieci rybackiej oczka wybiera się z części sieci rybackiej posiadającej najmniejsze oczka.

2. Przy wyborze oczek zgodnie z ust. 1 nie uwzględnia się następujących oczek:

- a) oczek na górze, dole lub boku osadki sieci;
- b) oczek usytuowanych w odległości trzech oczek od szwów i sznurów;
- c) oczek uszkodzonych lub naprawionych.

Artykuł 8

Przepisy ogólne dotyczące przygotowania i stosowania przyrządu do pomiaru oczek sieci

Przyrząd do pomiaru oczek sieci:

- a) przygotowuje się zgodnie z załącznikiem VI;
- b) stosuje się zgodnie z załącznikiem VII.

Artykuł 9

Stosowanie przyrządu do pomiaru oczek romboidalnych i oczek T90

Podczas pomiaru oczek romboidalnych i oczek T90 w:

a) tkaninach sieciowych węzłowych i bezwęzłowych, jeżeli można określić kierunek N, tkaninę sieciową rozciąga się w kierunku N oczek, zgodnie z załącznikiem VII;

b) tkaninach sieciowych bezwęzłowych, jeżeli nie można określić kierunku N, mierzy się najdłuższą oś oczka.

Artykuł 10

Stosowanie przyrządu do pomiaru oczek kwadratowych

1. Podczas pomiaru części sieci o oczkach kwadratowych tkaninę sieciową najpierw rozciąga się w kierunku jednej przekątnej, a następnie w kierunku drugiej przekątnej oczka, zgodnie z załącznikiem VIII.

2. Procedurę przewidzianą w załączniku VI stosuje się do pomiaru przeprowadzanego w każdym kierunku przekątnej oczka kwadratowego.

Artykuł 11

Warunki pomiaru

Oczka sieci mierzy się wyłącznie w stanie mokrym i niezamarzniętym.

Artykuł 12

Pomiar rozmiaru każdego wybranego oczka

1. Rozmiar każdego oczka to odległość między zewnętrznymi krawędziami szczęk przyrządu pomiarowego w momencie zatrzymania szczęki ruchomej.

2. Jeżeli występuje różnica pomiarów między przekątnymi danego oczka kwadratowego, uwzględnia się dłuższą przekątną.

Artykuł 13

Określenie rozmiaru oczka sieci

Rozmiar oczka sieci określa się jako średnią wartość pomiaru, wykazaną przez przyrząd pomiarowy, grupy 20 wybranych oczek.

Artykuł 14

Ustalenie rozmiaru oczka sieci w przypadku sporu

1. Jeżeli kapitan statku rybackiego kwestionuje wynik ustalenia rozmiaru oczek dokonanego zgodnie z art. 13, wybiera się i mierzy 20 oczek w innej części sieci rybackiej zgodnie z art. 6 do 12.

2. Następnie rozmiar oczka sieci określa się ponownie jako średnią wartość pomiaru, wykazaną przez przyrząd pomiarowy, wszystkich 40 zmierzonych oczek. Wynik wykazany przez przyrząd pomiarowy jest ostateczny.

ROZDZIAŁ IV

OCENA GRUBOŚCI PRZĘDZY

Artykuł 15

Przepisy ogólne dotyczące wyboru przędz

1. Inspektor wybiera oczka z jakiegokolwiek części sieci rybackiej, która podlega wymogom w zakresie maksymalnej dopuszczalnej grubości przędzy.
2. Nie wybiera się przędzy w oczkach, które są uszkodzone lub były naprawiane.

Artykuł 16

Wybór przędz w tkaninie sieciowej o oczkach romboidalnych

Przędze w tkaninie sieciowej o oczkach romboidalnych wybiera się w następujący sposób, zgodnie z załącznikiem VIII:

- a) w przypadku tkaniny sieciowej o pojedynczej przędzy wybiera się przędzę po przeciwległych stronach 10 oczek;
- b) w przypadku tkaniny sieciowej o podwójnej przędzy wybiera się każdą splotkę przędzy po przeciwległych stronach pięciu oczek.

Artykuł 17

Wybór przędz w tkaninie sieciowej o oczkach kwadratowych

Przędze w tkaninie sieciowej o oczkach kwadratowych wybiera się w następujący sposób, zgodnie z załącznikiem VIII:

- a) w przypadku tkaniny sieciowej o pojedynczej przędzy wybiera się przędzę tylko po jednej stronie 20 oczek, przy czym w każdym oczku wybiera się tę samą stronę;
- b) w przypadku tkaniny sieciowej o podwójnej przędzy ocenia się każdą splotkę przędzy tylko po jednej stronie 10 oczek, przy czym w każdym oczku wybiera się tę samą stronę.

Artykuł 18

Wybór przyrządu do pomiaru grubości przędzy

Inspektor stosuje przyrząd z okrągłym otworem o średnicy równej maksymalnej dopuszczalnej grubości przędzy w przypadku odnośnej części sieci.

Artykuł 19

Warunki oceny

Przędzę ocenia się w stanie niezamrożonym.

Artykuł 20

Ocena grubości każdej wybranej przędzy

Jeżeli grubość przędzy nie pozwala na zamknięcie szczęk przyrządu pomiarowego lub jeżeli przy zamkniętych szczękach przędza nie przesuwają się swobodnie przez otwór, ocena grubości przędzy odnotowana przez inspektora jest oceną negatywną (-).

Artykuł 21

Ocena grubości przędzy

1. Jeżeli spośród 20 ocenionych przędz odnotowano więcej niż pięć ocen negatywnych (-) zgodnie z art. 20, inspektor ponownie wybiera i ocenia dalszych 20 przędz zgodnie z przepisami art. 15 do 20.
2. Jeżeli wśród 40 ocenionych przędz jest więcej niż 10 ocen negatywnych (-), uznaje się, że grubość przędzy przekracza maksymalną grubość przędzy dopuszczalną w przypadku odnośnej części sieci rybackiej.

Artykuł 22

Ocena grubości przędzy w przypadku sporu

1. Jeżeli kapitan statku kwestionuje wynik oceny grubości przędzy dokonanej zgodnie z art. 21, stosuje się przepisy ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Inspektor ponownie wybiera i ocenia 20 różnych przędz w tej samej części sieci rybackiej. Jeżeli wśród 20 ocenionych przędz jest więcej niż pięć ocen negatywnych (-), uznaje się, że grubość przędzy przekracza maksymalną grubość przędzy dopuszczalną w przypadku odnośnej części sieci. Wynik tej oceny jest ostateczny.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 23

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) 129/2003 traci moc.
2. Odesłanie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 129/2003 interpretuje się jako odesłanie do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku IX.

*Artykuł 24***Przepisy przejściowe**

1. W okresie przejściowym do dnia 1 września 2009 r. państwo członkowskie może nadal stosować, na wodach znajdujących się pod jego zwierzchnictwem lub jurysdykcją, metody ustalania rozmiaru oczek i oceny grubości przędzy sieci rybackich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 129/2003.

2. Jeżeli państwo członkowskie zamierza stosować na wodach znajdujących się pod jego zwierzchnictwem lub jurys-

dykcją metody ustalania rozmiaru oczek i oceny grubości przędzy sieci rybackich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 129/2003 w okresie przejściowym do dnia 1 września 2009 r., bezzwłocznie informuje o tym Komisję i publikuje te informacje na swojej oficjalnej stronie internetowej.

*Artykuł 25***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

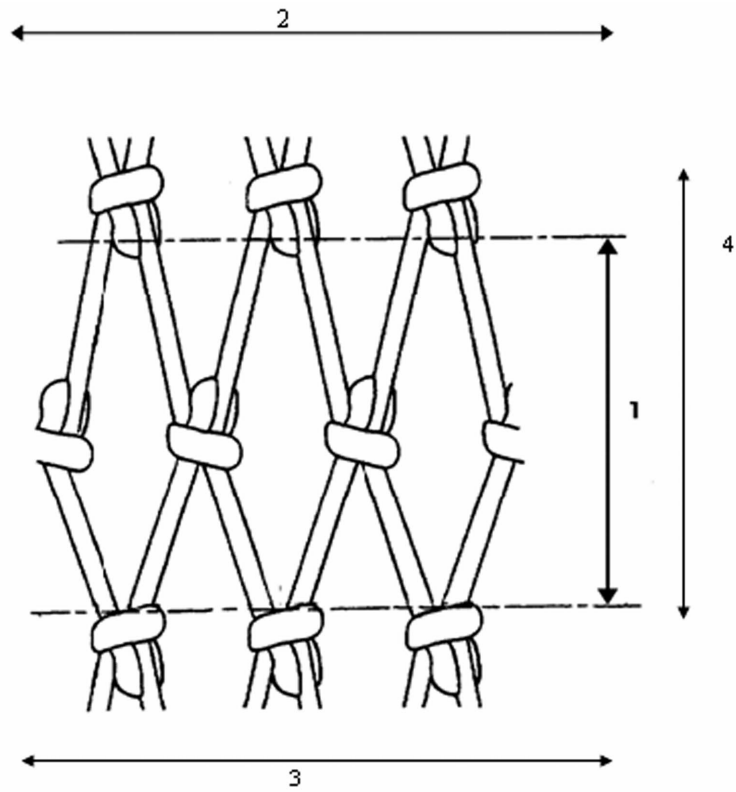
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Rozmiar oczka oraz kierunek N i kierunek T przędzy tkaniny sieciowej

Rysunek

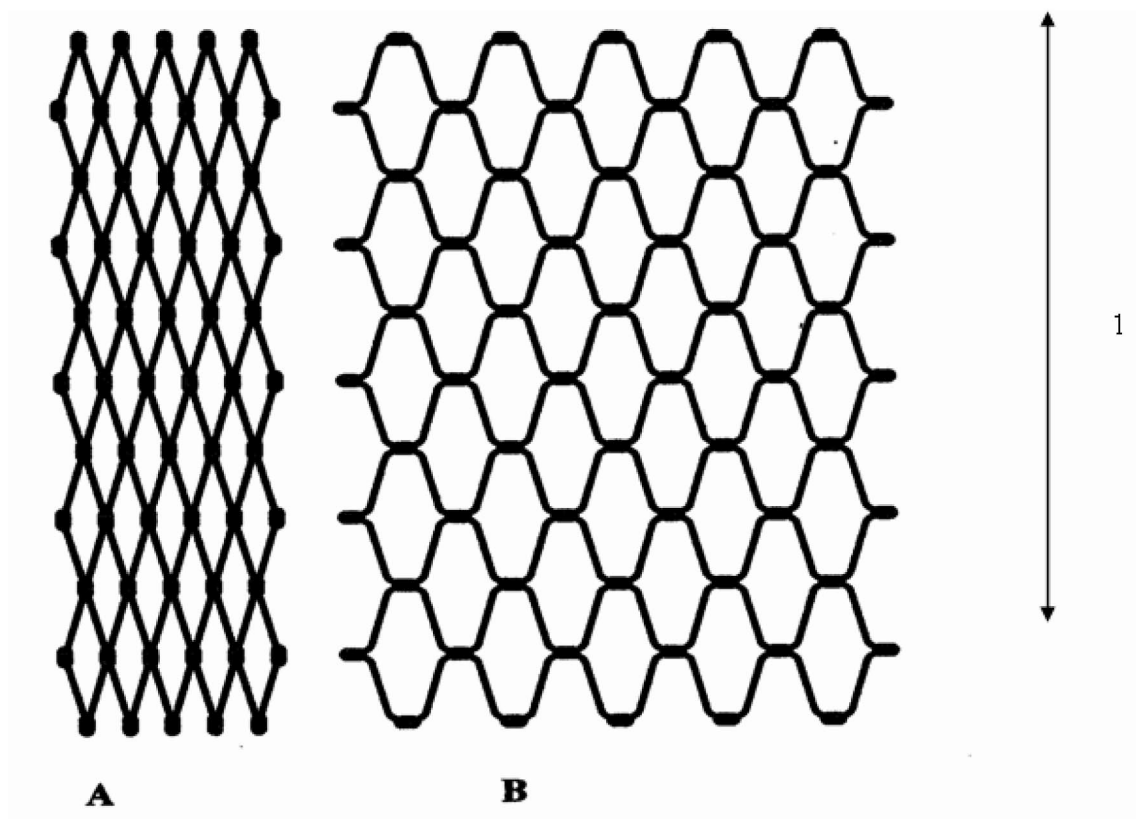
- 1: Rozmiar oczka.
- 2: Kierunek T.
- 3: Ogólny bieg tkaniny sieciowej.
- 4: Kierunek N.

ZAŁĄCZNIK II

Tkanina sieciowa węzłowa o oczkach romboidalnych oraz tkanina sieciowa o oczkach T90

Rysunek 1

Poniższy rysunek wskazuje kierunek przebiegu przędzy tkaniny sieciowej w standardowej sieci węzłowej o oczkach romboidalnych (A) oraz w sieci o oczku obróconym o 90° (B).

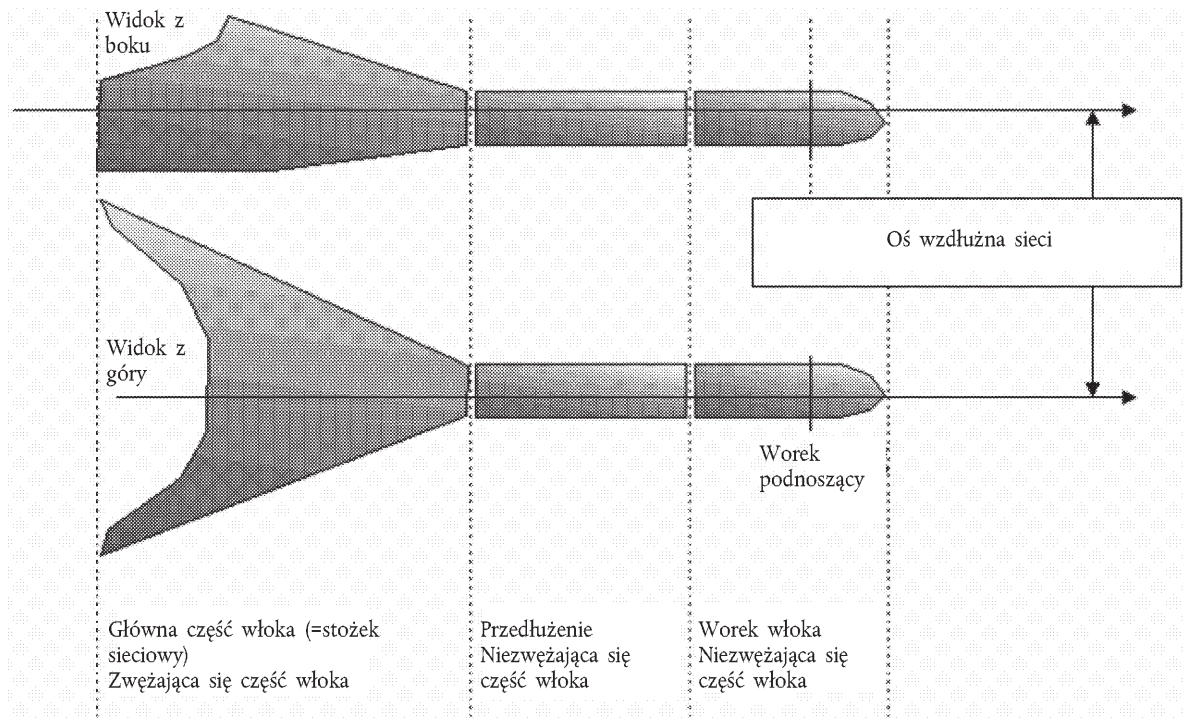
A: Standardowa tkanina sieciowa węzłowa o oczkach romboidalnych.

B: Tkanina sieciowa o oczkach T90.

1: Oś wzdłużna sieci.

Oś wzdluzna sieci

Rys. 2

ZAŁĄCZNIK III

Specyfikacje techniczne przyrządu do pomiaru oczek sieci

1. Przyrząd do pomiaru oczek sieci:

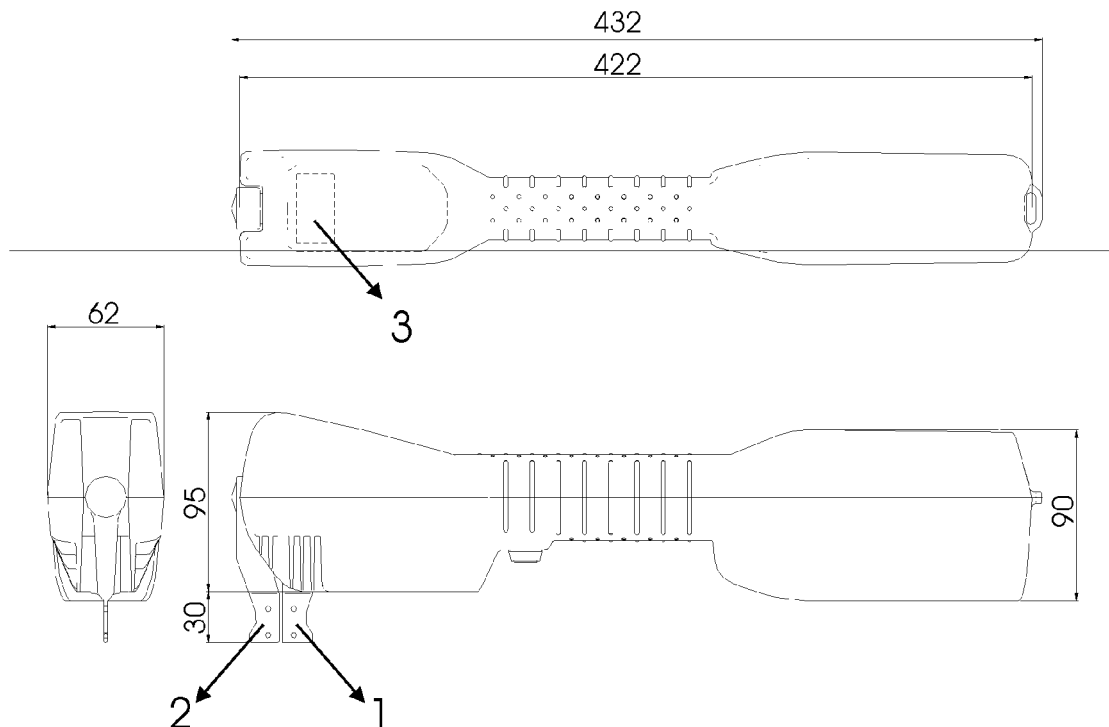
- a) automatycznie przykłada wzdłużną siłę pomiarową podczas pomiaru rozmiaru oczek sieci rybackich;
- b) posiada dwie szczęki – nieruchomą i ruchomą – o grubości 2 mm i zaokrąglonych krawędziach o promieniu 1 mm w celu zapewnienia swobodnego przesuwania szczęk wzdłuż przędzy, zgodnie z poniższym rysunkiem;
- c) jest zasilany elektrycznie lub baterią, a w tym drugim przypadku może wykonać 1 000 kolejnych pomiarów oczek przed koniecznością doładowania;
- d) może przykładać do oczek wybrane siły wzdłużne od 5 do 180 N, z dokładnością do 1 N;
- e) posiada wbudowany system pomiaru przykładanej siły;
- f) może rozciągać oczko sieci za pomocą ruchomej szczęki przy stałej prędkości wynoszącej 300 ± 30 mm/min;
- g) może mierzyć oczka o wielkości od 10 do 300 mm i posiada wymienne szczęki przeznaczone do pomiaru małych i dużych oczek;
- h) posiada dokładność pomiarową wynoszącą 1 mm;
- i) posiada sztywną budowę, która nie odkształca się pod wpływem obciążenia;
- j) jest lekki, a zarazem solidny i nie waży więcej niż 2,5 kg;
- k) jest wykonany z materiałów odpornych na korozję w warunkach morskich;
- l) jest wodoodporny i odporny na pył zgodnie z normą IP56 ⁽¹⁾;
- m) zapewnia prawidłowe funkcjonowanie w przedziale temperatur od -10 do $+45$ °C;
- n) jest odporny na temperatury między -30 i 70 °C podczas przechowywania i transportu;
- o) jest kontrolowany przez oprogramowanie, które powinno zawierać zestaw funkcji i pozwalać przyrządowi na samosprawdzenie części elektronicznych i mechanicznych po uruchomieniu;
- p) wyświetla komunikat o gotowości przyrządu do stosowania, a w przeciwnym wypadku wyświetla komunikat o błędzie, wyłącza się i przestaje działać;
- q) umożliwia obsługę przy użyciu jednej ręki oraz dostęp do funkcji dzięki zewnętrznym przyciskom;
- r) wyświetla dane na wbudowanym wyświetlaczu i pokazuje każdy wynik pomiaru, liczbę pomiarów dokonanych w danej serii oraz średnią wartość w milimetrach;
- s) przechowuje w pamięci dane co najmniej 1 000 pomiarów i umożliwia przesłanie danych do komputera;
- t) zawiera funkcję obliczania średniego rozmiaru oczek zaokrąglonego do najbliższej 0,1 mm;
- u) zawiera oprogramowanie z funkcją automatycznego wyboru najdłuższej przekątnej każdego oczka w celu obliczenia średniego rozmiaru oczka tkaniny sieciowej o kwadratowych oczkach;
- v) zapisuje dane dotyczące wszystkich dokonanych pomiarów.

2. Niektóre tkaniny sieciowe ulegają deformacji pod wpływem obciążenia. W takiej sytuacji przyrząd pomiarowy musi zareagować poprzez ponowne przyłożenie ustawionej siły, co wymaga odpowiedniego algorytmu w oprogramowaniu kontrolnym, zgodnie z opisem w dodatku.

⁽¹⁾ Stopnie zabezpieczenia przed wpływem czynników zewnętrznych (Internal Protection – IP) określono w międzynarodowej normie Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC) 60529.

Rysunek

(Poniższe rysunki mają jedynie charakter ilustracyjny)

Opis

1	Szczęka nieruchoma z ogniwem obciążnikowym
2	Szczęka ruchoma
3	Wyświetlacz

Specyfikacje

Pomiar długości	
Zakres:	10–300 mm
Dokładność:	± 1 mm
Pomiar siły	
Zakres:	5–180 N
Precyzja:	± 1 N
Stale siły pomiarowe:	10 N, 20 N, 50 N, 125 N
Prędkość szczęki ruchomej:	300 ± 30 mm/min ⁽¹⁾
Trwałość baterii:	co najmniej 1 000 pomiarów
Przechowywanie danych	
Pamięć:	co najmniej 1 000 pomiarów
Zakres temperatur	
Działanie:	– 10 do 40 °C
Przechowywanie:	– 30 do 70 °C
Wodoodporny	zgodnie z normą IP56
Wstrząsoodporny	
Masa	do 2,5 kg

⁽¹⁾ Prędkość ruchomej szczęki podczas rozciągania oczka. Prędkość ruchomej szczęki przy braku obciążenia może być wyższa.

*Dodatek do załącznika III***Algorytm pomiaru**

Aby uwzględnić deformację rozciągniętego oczka sieci należy:

- 1) otworzyć ruchomą szczękę w oczku przy stałej prędkości 300 ± 30 mm/min ⁽¹⁾ aż do uzyskania siły pomiarowej;
- 2) zatrzymać silnik i odczekać 1 sekundę;
- 3) jeżeli siła spadnie poniżej poziomu 80 % ustawionej wcześniej siły pomiarowej, otworzyć ruchomą szczękę w oczku do ponownego uzyskania siły pomiarowej.

⁽¹⁾ Prędkość ruchomej szczęki podczas rozciągania oczka. Prędkość ruchomej szczęki przy braku obciążenia może być wyższa.

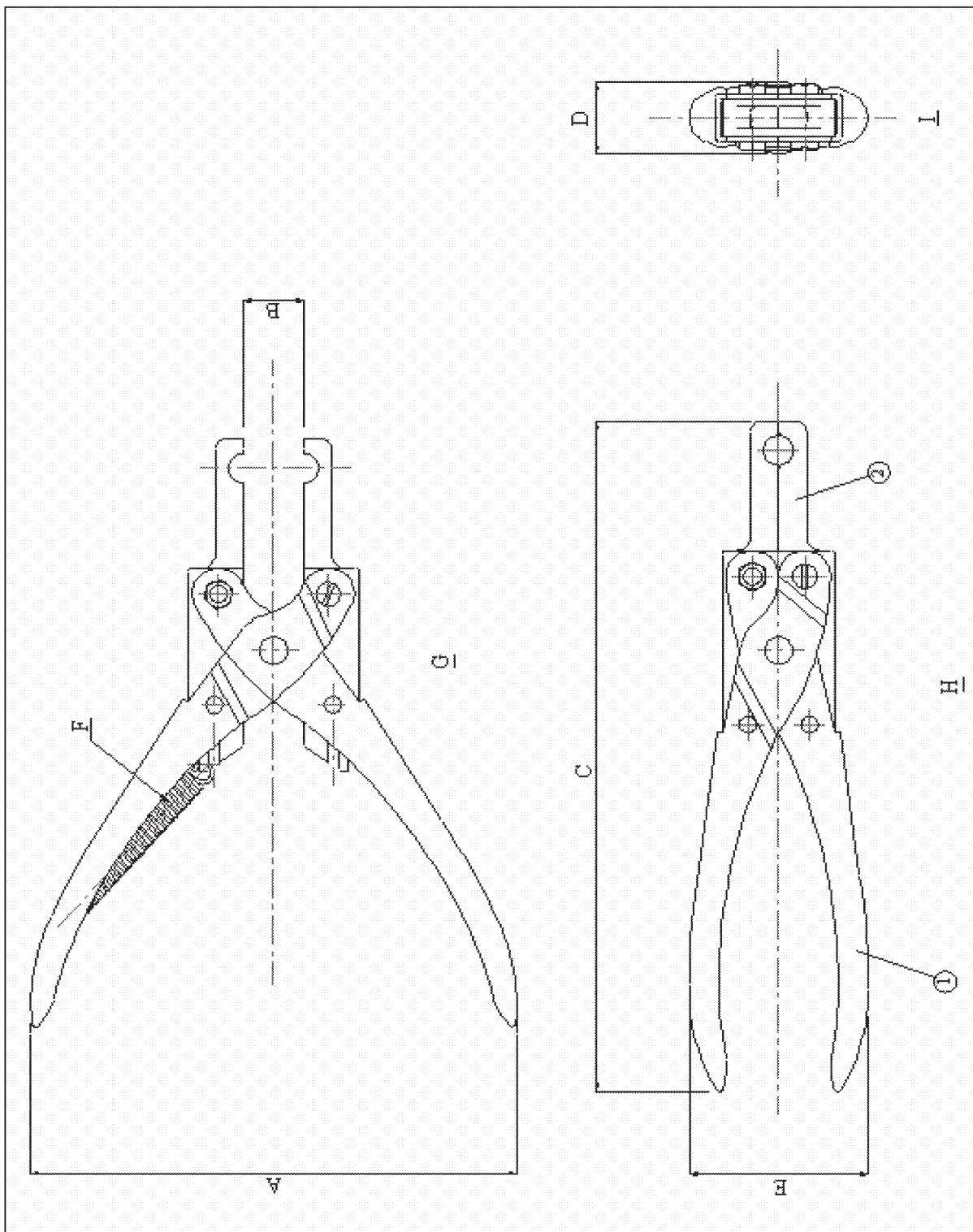
ZAŁĄCZNIK IV

Specyfikacje techniczne przyrządu do pomiaru grubości przędzy

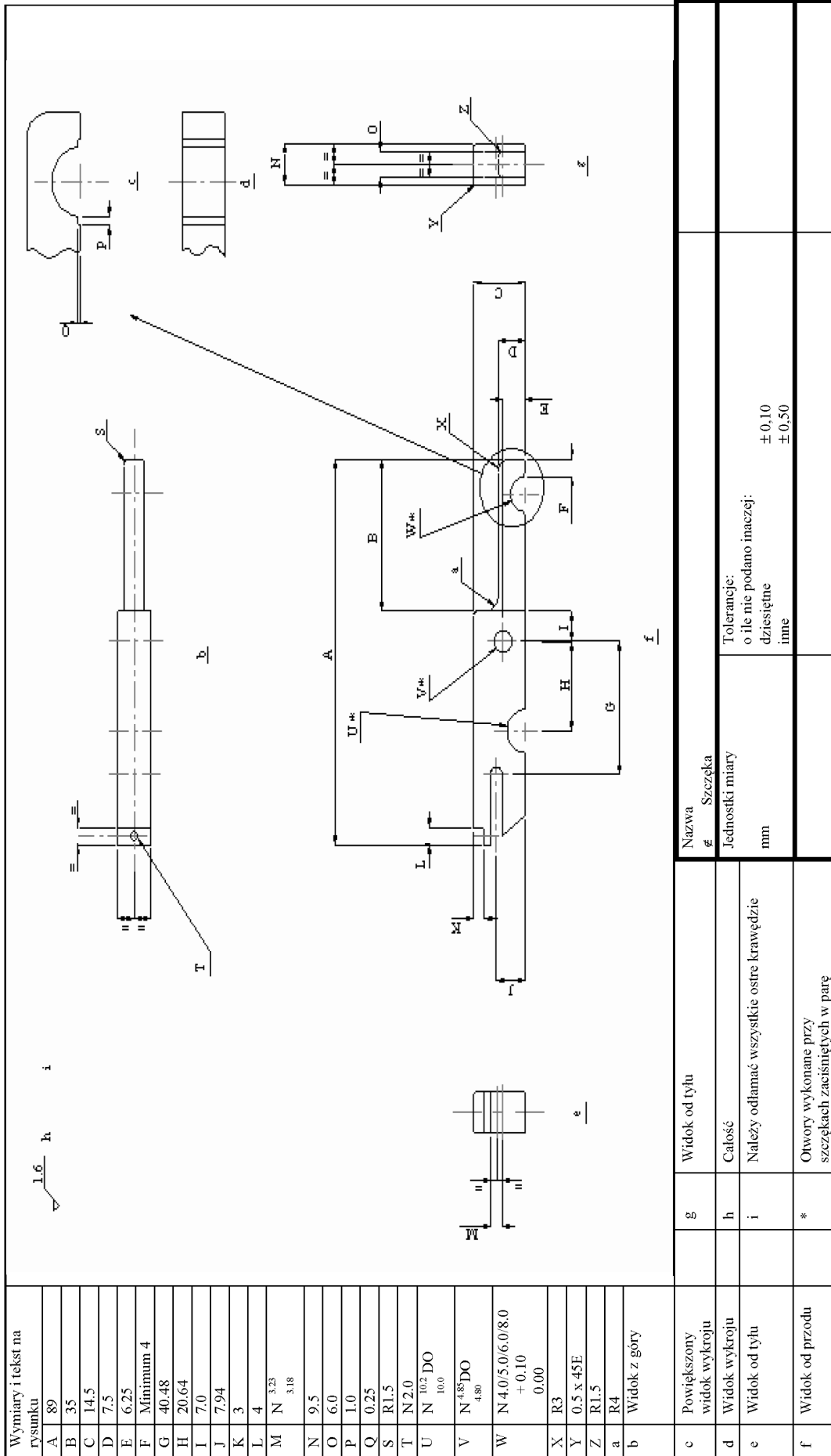
Przyrządy do oceny grubości przędzy:

- a) są wykonane z trwałego, odpornego na korozję materiału, który jest wytrzymały na trudne warunki środowiska morskiego, i są wyprodukowane zgodnie z rysunkami zamieszczonymi poniżej;
- b) mają zaokrąglone krawędzie wokół obwodu każdej strony okrągłego otworu służącego do oceny grubości przędzy (zwanego dalej otworem), tak aby uniknąć otarć podczas przeciągania przędzy przez otwór w celu sprawdzenia zgodności z przepisami;
- c) posiadają zaokrąglone zakończenie szczypiec w celu swobodnego umieszczenia szczęk między podwójną przędzą;
- d) posiadają szczęki o równoległym działaniu, które są wystarczająco wytrzymałe, aby zapobiec odkształceniu szczęk podczas normalnego ich używania, przy czym należy pamiętać, że szczęki należy docisnąć ręcznie podczas każdego pomiaru;
- e) są skonstruowane tak, aby po wewnętrznej stronie szczęk pozostawić 0,5 mm przerwy w odległości 1 mm z obu stron otworu przy zamkniętych szczękach, tak aby uniknąć zahaczenia pojedynczych włókien materiału wystających z plecionych lub skręcanych włókien w płaskich powierzchniach szczęk po obu stronach otworu, w którym umieszczona jest przędza;
- f) przy zamkniętych szczękach na jednej ze szczęk posiadają oznaczenie średnicy okrągłego otworu w milimetrach, znajdujące się przy tym otworze; szczęki są zamknięte, kiedy powierzchnie obu wewnętrznych stron szczęk stykają się i leżą w tej samej płaszczyźnie;
- g) posiadają zarówno rączkę, jak i szczęki oznaczone jako „przyrząd pomiarowy WE”;
- h) posiadają tolerancję dla średnicy otworu wynoszącą $0 + 0,1$ mm;
- i) są wygodne do przenoszenia, tak aby inspektor mógł przenosić w trakcie przechodzenia za statek na statek na morzu zestaw czterech przyrządów pomiarowych (4 mm, 5 mm, 6 mm oraz 8 mm);
- j) są łatwe do odróżnienia, w przypadku przyrządów pomiarowych o różnych wielkościach;
- k) łatwo jest umieścić je między podwójną przędzą. Po umieszczeniu przyrządu w odpowiednim miejscu można go łatwo obsługiwać jedną ręką.

Rysunek
Budowa szczypiec do pomiaru przędzy

Wymiary i tekst na rysunku	
A	132
B	16
C	161
D	19
E	48
F	Nie używane szczypce są stale otwarte dzięki sprężynie naciągowej
G	Widok z góry
H	Widok od przodu
I	Widok od tyłu
1	Rączka
2	Szczęki

Wymiary i tekst na rysunku	g	Widok od tyłu	Nazwa
A 89		Widok od tyłu	☐ Szezęka
B 35		Całość	Jednostki miary
C 14,5		Należy odłamać wszystkie ostre krawędzie	mm
D 7,5			Tolerancje: o ile nie podano inaczej: dziesiętne ± 0,10 inne ± 0,50
E 6,25			
F Minimum 4			
G 40,48			
H 20,64			
I 7,0			
J 7,94			
K 3			
L 4			
M N ^{3,23} _{3,18}			
N 9,5			
O 6,0			
P 1,0			
Q 0,25			
S R1,5			
T N2,0			
U N ^{10,2} _{10,0} DO			
V N ^{4,85} _{4,80} DO			
W N 4,0/5,0/6,0/8,0 + 0,10 0,00			
X R3			
Y 0,5 x 45E			
Z R1,5			
a R4			
b Widok z góry			
c Powiększony widok wykroju			
d Widok wykroju			
e Widok od tyłu			
f Widok od przodu			
	*	Otwory wykonane przy szzezękach zacisniętych w parę	

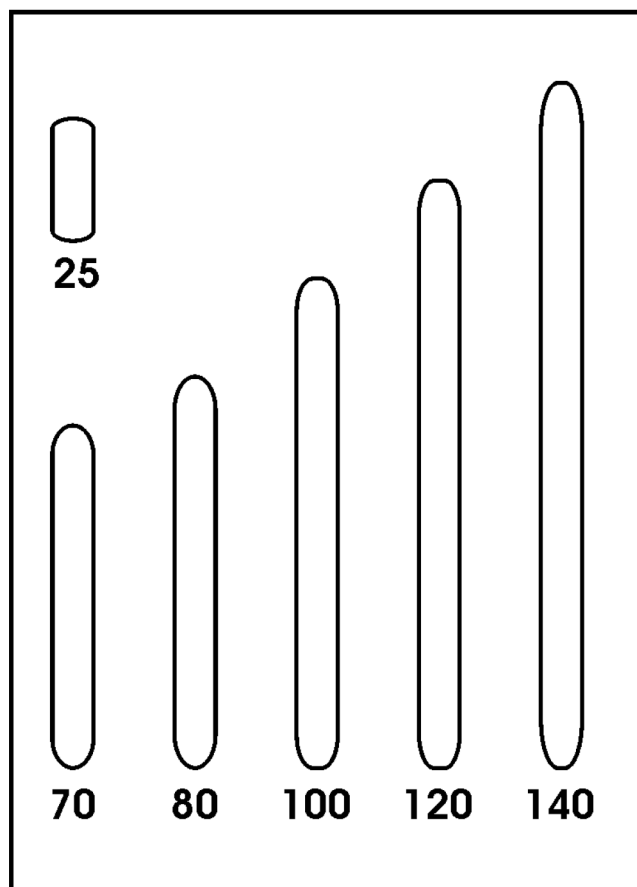
ZAŁĄCZNIK V

Kalibracja i kontrola przyrządu do pomiaru oczek sieci

A. Weryfikacja pomiaru długości

Weryfikację pomiaru długości przeprowadza się poprzez umieszczenie szczęk przyrządu pomiarowego stosowanego w czasie inspekcji w otworach o różnej długości w tabliczce kalibracyjnej. Można to zrobić w dowolnym momencie.

Rysunek 1

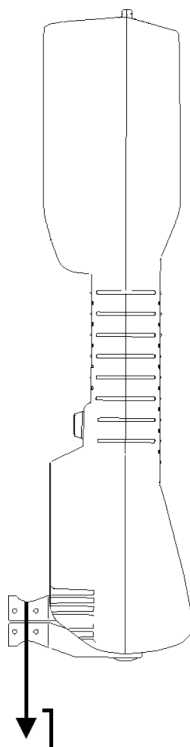
Długość otworów w mm

B. Weryfikacja pomiaru siły

Weryfikację pomiaru siły przeprowadza się poprzez zawieszenie obciążników kalibracyjnych na szczycie nieruchomej zawierającej ogniwo obciążnikowe, przy czym przyrząd pomiarowy znajduje się w pozycji pionowej i nieruchomej. Obciążniki posiadają następujące parametry: 10, 20, 50 oraz 125 N. Obciążników można używać wyłącznie w stabilnych warunkach.

Rysunek 2

(Poniższy rysunek ma jedynie charakter ilustracyjny)

1: Obciążnik kontrolny.

—

ZAŁĄCZNIK VI

Przygotowanie przyrządu do pomiaru oczek sieci

1. Inspektor:
  - a) wybiera odpowiednią wielkość szczęki dla mierzonych oczek;
  - b) upewnia się, czy szczęki są czyste;
  - c) sprawdza, czy przyrząd dokonał odpowiednio samosprawdzenia;
  - d) wybiera siłę pomiarową, którą należy przyłożyć, zgodnie z następującymi zasadami:
    - (i) w przypadku narzędzi poławowych czynnych:
      - 20 N dla rozmiaru oczek < 35 mm,
      - 50 N dla rozmiaru oczek ≥ 35 mm i < 55 mm,
      - 125 N dla rozmiaru oczek ≥ 55 mm;
    - (ii) w przypadku narzędzi poławowych biernych:
      - 10 N dla wszystkich rozmiarów oczek;
  - e) sprawdza ustawienie rodzaju szczęki. Ustawienie domyślne to ustawienie „standardowe”. Jeżeli stosuje się małe lub duże szczęki, inspektor korzysta z zestawu funkcji i odpowiednio zmienia ustawienie rodzaju szczęki.
2. Po przeprowadzeniu czynności określonych w pkt 1 przyrząd pomiarowy jest gotowy do przeprowadzenia pomiarów oczek.

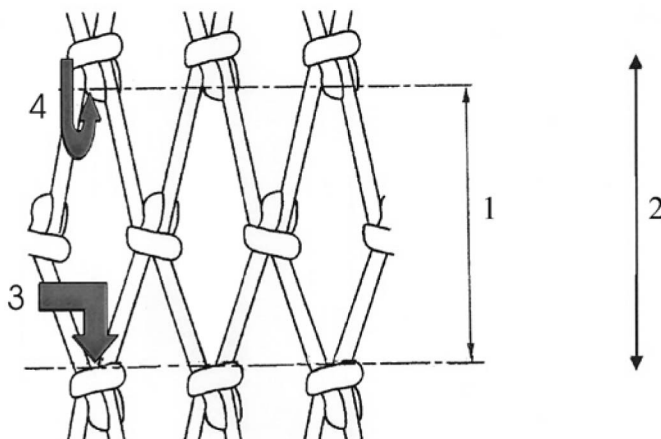
ZAŁĄCZNIK VII

Stosowanie przyrządu do pomiaru oczek w trakcie inspekcji

Podczas pomiaru oczek inspektor:

- a) umieszcza szczęki w prześwicie oczka, przy czym szczeka nieruchoma przylega do węzła, zgodnie z rysunkiem poniżej;
- b) uruchamia przyrząd, pozwalając na otwarcie szczęk do momentu, gdy szczeka ruchoma dosięgnie przeciwległego węzła i zatrzyma się po osiągnięciu ustawionej siły;

Rysunek

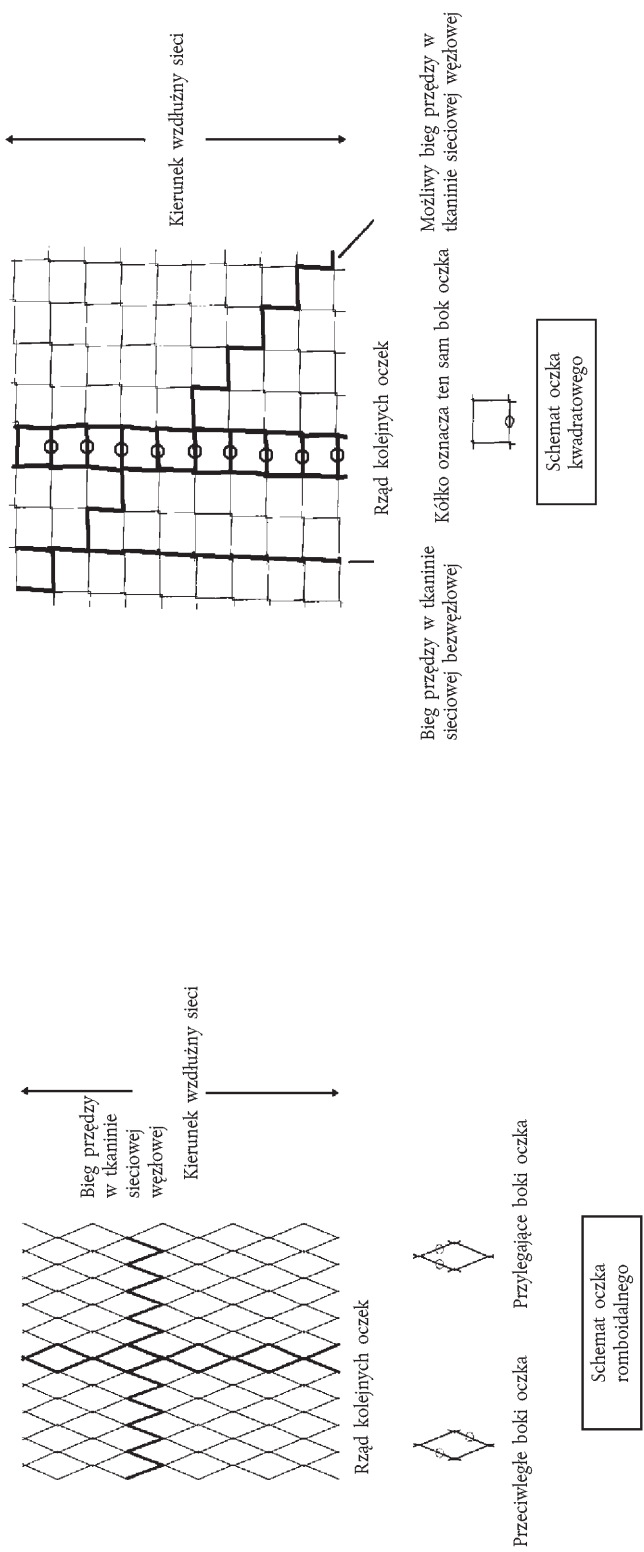
- 1: Rozmiar oczka sieci.
- 2: Kierunek N.
- 3: Szczeka nieruchoma.
- 4: Szczeka ruchoma.

ZAAŁĄCZNIK VIII

Przędze w tkaninach sieciowych o oczkach romboidalnych i kwadratowych

Rysunek

ZAŁĄCZNIK IX

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 129/2003	Niniejsze rozporządzenie
—	Artykuł 1
Artykuł 1	Artykuł 2
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 3 ust. 4
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 9
Artykuł 3 ust. 2	—
Artykuł 3 ust. 3	—
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 6 ust. 2
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 6 ust. 3
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 11
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 7	Artykuł 13
Artykuł 8	—
Artykuł 9	Artykuł 14
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 3 ust. 4
Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 10 ust. 5	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 11
Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 8
Artykuł 13	Artykuł 13
Artykuł 14	Artykuł 6
Artykuł 15	Artykuł 14
Artykuł 16 ust. 1	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 16 ust. 2	Artykuł 3 ust. 3

Rozporządzenie (WE) nr 129/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 16 ust. 3	Artykuł 3 ust. 4
Artykuł 17 ust. 1	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 17 ust. 2	Artykuł 15 ust. 2
Artykuł 17 ust. 3	—
Artykuł 18 ust. 1	Artykuł 19
Artykuł 18 ust. 2	Artykuł 16
Artykuł 18 ust. 3	Artykuł 17
Artykuł 19 ust. 1	Artykuł 20
Artykuł 19 ust. 2	Artykuł 21 ust. 1
Artykuł 19 ust. 3	Artykuł 21 ust. 2
Artykuł 20	Artykuł 22

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 518/2008**z dnia 10 czerwca 2008 r.****ustalające na rok gospodarczy 2007/2008 kwotę dopłat do przechowywania nieprzetworzonych suszonych winogron i nieprzetworzonych suszonych fig**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) System pomocy ustanowiony w rozporządzeniu (WE) nr 2201/96 został uchylony z dniem 1 stycznia 2008 r. rozporządzeniem Rady (WE) nr 1182/2007 ⁽²⁾ ustanawiającym przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw. Jednak na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 wspomniany system pomocy ma zastosowanie do roku gospodarczego 2007/2008 w odniesieniu do wszystkich stosownych produktów.
- (2) Artykuł 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 stanowi, że dopłaty do przechowywania są przyznawane agencjom przechowującym za faktyczny czas przechowywania oraz za ilości sułtanek, koryntek i suszonych fig zakupionych zgodnie z ust. 1 wymienionego artykułu.
- (3) Należy ustalić dopłaty do przechowywania nieprzetworzonych suszonych winogron i nieprzetworzonych suszonych fig z roku gospodarczego 2007/2008 zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1622/1999 z dnia 23 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe

zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu składowania nieprzetworzonych suszonych winogron oraz nieprzetworzonych suszonych fig ⁽³⁾.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla produktów z roku gospodarczego 2007/2008 kwota dopłat do przechowywania przewidziana w art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 wynosi:

a) dla suszonych winogron:

(i) 0,1408 EUR za dzień i za tonę netto do dnia 28 lutego 2009 r.;

(ii) 0,1148 EUR za dzień za tonę netto od dnia 1 marca 2009 r.;

b) dla suszonych fig – 0,1311 EUR za dzień za tonę netto.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 273 z 17.10.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 24.7.1999, s. 33. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1051/2005 (Dz.U. L 173 z 6.7.2005, s. 5).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 519/2008**z dnia 10 czerwca 2008 r.****zatwierdzające nieznaczące zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Volailles de Loué (ChOG))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2 zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 i na podstawie art. 17 ust. 2 tego rozporządzenia Komisja przeanalizowała wniosek Francji w sprawie zatwierdzenia zmiany elementów specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Volailles de Loué” zarejestrowanego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1107/96⁽²⁾.
- (2) Wniosek ma na celu zmianę specyfikacji poprzez dodanie do niej indyka brązowego („dinde bronzée”) przeznaczanego do całorocznej sprzedaży w kawałkach. Należy również dostarczyć szczegółowych informacji dotyczących pochodzenia tych indyków, gęstości obsady i pasz stosowanych w ich hodowli.

- (3) Komisja przeanalizowała przedmiotową zmianę i stwierdziła, że jest ona uzasadniona. W związku z tym, że jest to zmiana nieznacząca w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, Komisja może ją zatwierdzić bez odwoływania się do procedury określonej w art. 5, 6 i 7 wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Volailles de Loué” wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Pełne zestawienie zawierające główne elementy specyfikacji znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 417/2008 (Dz.U. L 125 z 9.5.2008, s. 27).

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 704/2005 (Dz.U. L 118 z 5.5.2005, s. 14).

ZAŁĄCZNIK I

W specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Volailles de Loué” zatwierdza się następujące zmiany:

„Opis produktu”

Dodaje się następujący ustęp:

„Indyki hodowlane brązowe z Loué (»dindes bronzées de Loué«).

Indyczki i indyki o pochodzeniu charakteryzującym się powolnym wzrostem, typu »dindes bronzées«, o mocnej budowie i solidnej postawie, hodowane są wyłącznie na otwartym wybiegu do czasu osiągnięcia odpowiednio dorosłego wieku (minimalny okres dla indyczek to 14 tygodni, dla indyków natomiast 18 tygodni).

Ich dojrzałość jest podstawą jakości i wybornego smaku mięsa, które po ugotowaniu zachowuje doskonałą konsystencję, a miękkość mięsa zagwarantowana jest dzięki rodowodowi genetycznemu. Wytwarzane w ciągu całego roku z przeznaczeniem do wprowadzania na rynek w kawałkach lub po przetworzeniu.”

„Metoda produkcji”

W ustępie „Pochodzenie” dodaje się następujące informacje: „w przypadku młodych indyków pisklęta muszą być typu »bronzée«”.

W ustępie „Gęstość obsady” dodaje się następujące informacje: „drób chowany jest w kurniku w niskiej obsadzie (dla indyków w wieku od 10 tygodni nie więcej niż 6,25 indyka na m²)”.

W ustępie „Sposób żywienia” dodaje się następujące informacje: „przez większość okresu tuczenia indyków (bronzées) co najmniej 75 % paszy stanowią zboża”.

ZAŁĄCZNIK II

STRESZCZENIE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„VOLAILLES DE LOUÉ”

NR WE: FR/PGI/117/0149/18.2.2004

ChNP ( ) ChOG (X)

Niniejsze streszczenie zawiera główne elementy specyfikacji produktu i jest przeznaczone do celów informacyjnych.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego

Nazwa: Institut national de l'origine et de la qualité
Adres: 51, rue d'Anjou, F-75008 Paris
Tel.: (33) 153 89 80 00
Faks: (33) 142 25 57 97
Adres elektroniczny: info@inao.gouv.fr

2. Grupa składająca wniosek

Nazwa: Syndicat des volailles fermières de Loué – SYVOL Qualimaine
Adres: 82, avenue Rubillard, F-72000 Le Mans
Telefon: (33) 243 39 93 13
Faks: (33) 243 23 42 19
Adres elektroniczny: info@loue.fr
Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ( )

3. Rodzaj produktu

Klasa 1.1 — Mięso świeże (i podroby)

4. Specyfikacja produktu (streszczenie wymogów art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)**4.1. Nazwa**

„Volailles de Loué”

4.2. Opis produktu

Tusze i kawałki drobiu najwyższej jakości, o wybornym mięsie, miękkim ale o zwartej konsystencji, bez nadmiaru tłuszczu (*Poulet Blanc Fermier de Loué* (białe kurczę hodowlane Loué), *Dinde Fermière de Loué* (indyk hodowlany Loué), *Dinde (bronzée) Fermière de Loué* (brązowy indyk hodowlany Loué), *Pintade Fermière de Loué* (perliczka hodowlana Loué), *Canard de Barbarie Fermier de Loué* oraz *Canette de Barbarie Fermière de Loué* (hodowlana kaczka piźmowa Loué oraz pisklęta hodowlanej kaczki piźmowej Loué), *Poulet Noir Fermier de Loué* (czarne kurczę hodowlane Loué), *Poulet Jaune Fermier de Loué* (żółte kurczę hodowlane Loué), *Oie Fermière de Loué* (gęś hodowlana Loué), *Chapon Fermier de Loué* (kapłon hodowlany Loué), *Poule Fermière de Loué* (kura hodowlana Loué), *Poularde Fermière de Loué* (pularda hodowlana Loué), *Poulet Blanc Fermier* (białe kurczę hodowlane), *Chapon de Pintade Fermier de Loué* (kapłon perlicy domowej Loué)).

Drob wprowadzany do obrotu patroszony lub pokrojony, całe tusze drobiu lub kawałki, świeże lub mrożone.

4.3. Obszar geograficzny

Departament Sarthe; departament Mayenne; w departamentach Orne, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Eure-et-Loir: kantony sąsiednie; w departamencie Maine-et-Loire: okręg Segré oraz kantony Louroux-Béconnais, Saint-Georges-sur-Loire, Angers, Tiercé, Durtal, Seiches-sur-le-Loir, Baugé, Beaufort-en-Vallée, Noyant, Longué-Jumelles, Allonnes.

4.4. Dowód pochodzenia

Wszystkie podmioty działające w sektorze są zarejestrowane (wylęgarnie, producenci pasz, hodowcy, ubojnie).

W odniesieniu do każdego stada drobiu rejestruje się dokumenty: deklaracja hodowcy o przyjęciu drobiu do chowu, dokument dostawy jednodniowych piskląt, deklaracja wydania do ubojni, dokument odbioru z ubojni, deklaracja o etykietach stosowanych dla drobiu po uboju i deklaracja dotycząca drobiu zdeklasyfikowanego. Wszystkie etykiety są numerowane. Kontrole sprawdzające spójność tych danych pozwalają na zagwarantowanie identyfikowalności produktu.

4.5. Metoda produkcji

Czyste gatunki i krzyżówki o powolnym wzroście. Chów w małych stadach z wolnym wybiegiem lub z wolnym wybiegiem bez ograniczeń, aż do osiągnięcia dojrzałości seksualnej. Podstawą żywienia są głównie zboża, a dla każdego gatunku określony jest minimalny wiek uboju.

4.6. Związek z obszarem geograficznym

Związek z obszarem pochodzenia opiera się na:

— historycznej renomie związanej z istnieniem „Foire de l'Envoi” – targiem odbywającym się w miasteczku Loué, który był szczególnie sławny w XIX wieku i przyciągał wielu handlarzy drobiem. Rolnicy z regionu sprzedawali tym handlarzom swoją produkcję. W 1958 r. hodowcy i zakłady pakujące z regionu Loué uruchomili na nowo z powodzeniem produkcję hodowanego drobiu wysokiej jakości,

— obecna renoma: drób Loué jest najbardziej znanym drobiem we Francji. Cieszy się ogromną renomą wśród konsumentów i odgrywa ważną rolę w gastronomii. Jest używany przez najbardziej sławnych restauratorów.

4.7. Organ kontrolny

Nazwa: Quali Ouest
Adres: 30, rue du Pavé, F-72000 Le Mans
Tel.: (33) 243 14 21 11
Faks: (33) 243 14 27 32
Adres elektroniczny: qualiouest@qualiouest.com

4.8. Etykietowanie

Volailles de Loué oraz nazwa odpowiedniego gatunku.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 520/2008**z dnia 9 czerwca 2008 r.****ustanawiające zakaz połowów buławika czarnego w obszarach ICES Vb, VI i VII (wody Wspólnoty oraz wody niezajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2015/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustanawiające na rok 2007 i 2008 wielkości dopuszczalne połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych głębiniowych zasobów rybnych ⁽³⁾ ustanawia kwoty na lata 2007 i 2008.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 czerwca 2008 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2008 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się również przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11; sprostowanie: Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 384 z 29.12.2006, s. 28. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1533/2007 (Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 21).

ZAŁĄCZNIK

Nr	02/DSS
Państwo członkowskie	ESP (Hiszpania)
Stado	RNG/5B67-
Gatunek	Buławik czarny (<i>Coryphaenoides rupestris</i>)
Obszar	Wody terytorialne Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich w obszarze Vb, VI i VII
Data	12.5.2008

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA I KOMISJA

DECYZJA RADY I KOMISJI

z dnia 26 maja 2008 r.

w sprawie zawarcia Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2008/429/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

a także mając na uwadze, co następuje:

I KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44 ust. 2, art. 47 ust. 2 zdanie ostatnie oraz art. 55, art. 57 ust. 2, art. 71, art. 80 ust. 2, art. 93, 94, 133 i 181a, w związku z art. 300 ust. 2 zdanie drugie oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając zgodę Rady, zgodnie z art. 101 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

(1) Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej został podpisany w imieniu Wspólnoty Europejskiej i państw członkowskich w dniu 27 czerwca 2007 r. zgodnie z decyzją Rady 2007/547/WE ⁽²⁾.

(2) Do czasu wejścia protokołu w życie stosuje się go tymczasowo od dnia 1 stycznia 2007 r.

(3) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz państw członkowskich zatwierdza się Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 10 lipca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 202 z 3.8.2007, s. 25.

Tekst protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich dokonuje powiadomienia przewidzianego w art. 3 ust. 2 protokołu ⁽²⁾. Przewodniczący Komisji równocześnie dokonuje takiego powiadomienia w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 maja 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 202 z 3.8.2007, s. 26.

⁽²⁾ Data wejścia w życie protokołu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

DECYZJA RADY I KOMISJI

z dnia 26 maja 2008 r.

w sprawie zawarcia Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2008/430/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

I KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44 ust. 2, art. 47 ust. 2 zdanie ostatnie oraz art. 55, art. 57 ust. 2, art. 71, art. 80 ust. 2, art. 93, 94, 133 i 181a, w związku z art. 300 ust. 2 zdanie drugie oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając zgodę Rady, zgodnie z art. 101 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej został podpisany w imieniu Wspólnoty Europejskiej i państw członkowskich w dniu 27 czerwca 2007 r. zgodnie z decyzją Rady 2007/548/WE ⁽²⁾.

- (2) Do czasu wejścia protokołu w życie stosuje się go tymczasowo od dnia 1 stycznia 2007 r.

- (3) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz państw członkowskich zatwierdza się Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

Tekst protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji ⁽³⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich dokonuje powiadomienia przewidzianego w art. 3 ust. 2 protokołu ⁽⁴⁾. Przewodniczący Komisji równocześnie dokonuje takiego powiadomienia w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 maja 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 10 lipca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 202 z 3.8.2007, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 202 z 3.8.2007, s. 31.

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie protokołu zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 5 czerwca 2008 r.

upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ratyfikacji konwencji haskiej z 1996 roku o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej i środków ochrony dzieci lub do przystąpienia do tej konwencji w interesie Wspólnoty Europejskiej i upoważniająca niektóre państwa członkowskie do złożenia deklaracji w sprawie stosowania wewnętrznych zasad prawa wspólnotowego w tej dziedzinie

(2008/431/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c), art. 67 ust. 1 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota dąży do ustanowienia wspólnej przestrzeni sądowej, której podstawą będzie zasada wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych.
- (2) Konwencja o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej i środków ochrony dzieci (dalej zwana „konwencją”), zawarta w dniu 19 października 1996 r. w ramach Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, stanowi cenny wkład w ochronę dzieci na szczeblu międzynarodowym. Pożądane jest zatem jak najszybsze rozpoczęcie stosowania jej postanowień.
- (3) Decyzją 2003/93/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ⁽²⁾ Rada upoważniła państwa członkowskie do podpisania konwencji w interesie Wspólnoty. Państwa będące państwami członkowskimi Wspólnoty w tym okresie podpisały konwencję w Hadze w dniu 1 kwietnia 2003 r.; wyjątkiem były Niderlandy, które podpisały konwencję wcześniej. Inne państwa członkowskie, które nie były państwami członkowskimi Wspólnoty w dniu 1 kwietnia 2003 r., także podpisały konwencję.

(4) Po przyjęciu decyzji 2003/93/WE Rada i Komisja uzgodniły, że w związku z tą decyzją Komisja we właściwym czasie przedstawi wniosek dotyczący decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji lub do przystąpienia do niej w interesie Wspólnoty.

(5) Niektóre państwa członkowskie już ratyfikowały konwencję lub przystąpiły do niej.

(6) Niektóre artykuły konwencji oddziałują na wspólnotowe prawodawstwo wtórne w zakresie jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń, w szczególności na rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej ⁽³⁾. Państwa członkowskie zachowują swoje kompetencje w odniesieniu do tych kwestii objętych konwencją, które nie oddziałują na prawo wspólnotowe. Zawarcie przedmiotowej konwencji leży zatem w kompetencjach zarówno Wspólnoty, jak i państw członkowskich.

(7) Zgodnie z postanowieniami konwencji jej stronami mogą być wyłącznie suwerenne państwa. Z tego powodu Wspólnota nie może ratyfikować konwencji ani do niej przystąpić.

(8) Rada powinna w związku z tym upoważnić państwa członkowskie, w drodze wyjątku, do ratyfikowania konwencji lub do przystąpienia do niej w interesie Wspólnoty, na warunkach określonych w niniejszej decyzji; upoważnienie nie powinno jednak dotyczyć tych państw członkowskich, które już ratyfikowały konwencję lub do niej przystąpiły.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, s. 307.

⁽²⁾ Dz.U. L 48 z 21.2.2003, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2116/2004 (Dz.U. L 367 z 14.12.2004, s. 1).

- (9) Aby zagwarantować stosowanie wspólnotowych zasad uznawania i wykonywania orzeczeń we Wspólnocie, w art. 2 decyzji 2003/93/WE nałożono na państwa członkowskie wymóg złożenia deklaracji podczas podpisywania konwencji.
- (10) Państwa członkowskie, które podpisały konwencję w dniu 1 kwietnia 2003 r., złożyły jednocześnie deklarację przedstawioną w art. 2 decyzji 2003/93/WE. Inne państwa członkowskie, które nie podpisały konwencji zgodnie z decyzją 2003/93/WE, złożyły deklarację po przystąpieniu do Unii Europejskiej. Jednak niektóre państwa członkowskie nie uczyniły tego, a zatem powinny teraz złożyć deklarację przedstawioną w art. 2 niniejszej decyzji.
- (11) Państwa członkowskie, które na mocy niniejszej decyzji są upoważnione do ratyfikacji konwencji lub do przystąpienia do niej, powinny uczynić to jednocześnie. Te państwa członkowskie powinny więc wymienić informacje na temat przebiegu procedur ratyfikacji lub przystąpienia, tak by mogły przygotować jednoczesne złożenie swoich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.
- (12) W przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji uczestniczą Zjednoczone Królestwo i Irlandia.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJĘŁA NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Rada niniejszym upoważnia Belgię, Niemcy, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Luksemburg, Malte, Niemcy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo do ratyfikacji konwencji haskiej z 1996 roku o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej i środków ochrony dzieci (dalej zwanej „konwencją”) lub do przystąpienia do tej konwencji w interesie Wspólnoty Europejskiej, na warunkach określonych w art. 3 i 4.

2. Tekst konwencji jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Rada niniejszym upoważnia Bułgarię, Cypr, Łotwę, Malte, Niemcy i Polskę do złożenia następującego oświadczenia:

„Artykuły 23, 26 i 52 konwencji pozostawiają umawiającym się stronom pewien stopień elastyczności w celu stosowania prostego i szybkiego mechanizmu uznawania i wykonywania orzeczeń. Zasady wspólnotowe przewidują system uznawania i wykonania, który jest co najmniej tak korzystny jak przepisy ustanowione w konwencji. W związku z tym orzeczenia wydane przez sąd jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie spraw odnoszących się do konwencji są uznawane i wykonywane w ...⁽¹⁾ w drodze stosowania odpowiednich wewnętrznych przepisów prawa wspólnotowego⁽²⁾.”

⁽¹⁾ Nazwa państwa członkowskiego składającego deklarację.

⁽²⁾ W tej dziedzinie szczególną rolę odgrywa rozporządzenie (WE) nr 2201/2003, ponieważ odnosi się ono do jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej.”

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie wymienione w art. 1 ust. 1 podejmują niezbędne kroki, by złożenie ich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów nastąpiło jednocześnie, w miarę możliwości przed dniem 5 czerwca 2010 r.

2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, informują Komisję przed dniem 5 grudnia 2009 r. na forum Rady o przewidywanej dacie zakończenia procedur parlamentarnych niezbędnych do ratyfikacji konwencji lub do przystąpienia do niej. Na tej podstawie ustala się datę i warunki jednoczesnego złożenia dokumentów.

Artykuł 4

Państwa członkowskie wymienione w art. 1 ust. 1 informują na piśmie Ministerstwo Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów o zakończeniu parlamentarnych procedur niezbędnych do ratyfikacji konwencji lub do przystąpienia do niej, wskazując, że dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia zostaną złożone później, zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja jest skierowana do wszystkich państw członkowskich z wyjątkiem Danii, Republiki Czeskiej, Estonii, Litwy, Węgier, Słowenii i Słowacji.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 5 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

D. MATE

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

KONWENCJA O JURYSDYKCJI, PRAWIE WŁAŚCIWYM, UZNAWANIU, WYKONYWANIU I WSPÓŁPRACY W ZAKRESIE ODPOWIEDZIALNOŚCI RODZICIELSKIEJ ORAZ ŚRODKÓW OCHRONY DZIECI

(zawarta w dniu 19 października 1996 r.)

Państwa sygnatariusze niniejszej Konwencji,

zważywszy, że należy wzmocnić ochronę dzieci w sytuacjach o charakterze międzynarodowym,

pragnąc uniknąć kolizji pomiędzy ich systemami prawnymi w odniesieniu do jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania środków ochrony dzieci,

przypominając znaczenie współpracy międzynarodowej dla ochrony dzieci,

potwierdzając, że dobro dziecka powinno być uwzględnione w pierwszym rzędzie,

stwierdzając konieczność rewizji Konwencji z dnia 5 października 1961 r. o właściwości organów i prawie właściwym w zakresie ochrony małoletnich,

pragnąc ustanowić w tym celu wspólne postanowienia przy uwzględnieniu Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989 r. o prawach dziecka,

zgodziły się na następujące postanowienia:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES ZASTOSOWANIA KONWENCJI

Artykuł 1

1. Niniejsza Konwencja ma na celu:
  - a) określenie państwa, którego organy są właściwe do podejmowania środków zmierzających do ochrony osoby lub majątku dziecka;
  - b) określenie prawa właściwego, stosowanego przez te organy w wykonywaniu ich jurysdykcji;
  - c) określenie prawa właściwego dla odpowiedzialności rodzicielskiej;
  - d) zapewnienie uznania i wykonania środków ochrony we wszystkich Umawiających się Państwach;
  - e) nawiązanie współpracy pomiędzy organami Umawiających się Państw niezbędnej do zrealizowania celów Konwencji.
2. Dla celów Konwencji pojęcie „odpowiedzialność rodzicielska” oznacza władzę rodzicielską lub wszelki inny podobny

stosunek władzy, który określa prawa, uprawnienia i obowiązki rodziców, opiekunów lub innych przedstawicieli ustawowych w stosunku do osoby lub majątku dziecka.

Artykuł 2

Konwencję stosuje się do dzieci, począwszy od ich urodzenia aż do ukończenia przez nie 18 roku życia.

Artykuł 3

Środki, o których mowa w artykule 1, mogą w szczególności odnosić się do:

- a) przyznania, wykonywania oraz częściowego lub całkowitego pozbawienia odpowiedzialności rodzicielskiej, jak również do jej przekazywania;
- b) pieczy włącznie z opieką nad osobą dziecka i w szczególności prawem do decydowania o jego miejscu pobytu, jak również prawa do osobistej styczności włącznie z prawem do zabrania dziecka na czas ograniczony w inne miejsce aniżeli miejsce zwykłego pobytu;

- c) opieki, kurateli i podobnych instytucji;
- d) wyznaczenia i zakresu zadań osoby lub jednostki, która jest odpowiedzialna za osobę lub majątek dziecka, reprezentuje go lub udziela mu pomocy;
- e) umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczej albo opieki nad nim przez *kafala* lub podobną instytucję;
- f) nadzoru organów publicznych nad opieką nad dzieckiem przez każdą osobę, która jest odpowiedzialna za dziecko;
- g) zarządzania, zabezpieczania lub dysponowania majątkiem dziecka.

Artykuł 4

Konwencji nie stosuje się do:

- a) ustalenia i zaprzeczenia rodzicielstwa;
- b) orzeczeń w sprawach adopcji i środkach przygotowujących do adopcji, jak również unieważnienia i odwołania adopcji;
- c) nazwiska i imion dziecka;
- d) stwierdzenia pełnoletności;
- e) obowiązków alimentacyjnych;
- f) powiernictwa oraz dziedziczenia;
- g) ubezpieczenia społecznego;
- h) środków publicznych o charakterze ogólnym w sprawach wychowania i zdrowia;
- i) środków podejmowanych w wyniku przestępstw popełnionych przez dzieci;
- j) orzeczeń o prawie azylu oraz dotyczących imigracji.

ROZDZIAŁ II

JURYSDYKCJA

Artykuł 5

1. Zarówno organy sądowe, jak i administracyjne Umawiającego się Państwa, w którym dziecko ma zwykły pobyt, są właściwe do podejmowania środków zmierzających do ochrony jego osoby lub majątku.

2. Z zastrzeżeniem artykułu 7, w razie zmiany zwykłego pobytu dziecka na inne Umawiające się Państwo, właściwe są organy Państwa nowego zwykłego pobytu.

Artykuł 6

1. Wobec dzieci uchodźców oraz dzieci, które wskutek rozruchów mających miejsce w ich kraju zostały przemieszczone za granicę, jurysdykcję przewidzianą w artykule 5 ustęp 1 posiadają organy tego Umawiającego się Państwa, w którym dzieci przebywają w wyniku przemieszczenia.

2. Postanowienie ustępu poprzedzającego stosuje się również do dzieci, których zwykły pobyt nie może zostać ustalony.

Artykuł 7

1. W razie bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania dziecka organy Umawiającego się Państwa, w którym dziecko bezpośrednio przed uprowadzeniem lub zatrzymaniem miało zwykły pobyt, zachowują swoją jurysdykcję do chwili, gdy dziecko uzyska zwykły pobyt w innym państwie, oraz:

- a) każda osoba, organ lub inna jednostka uprawniona do pieczy zezwoliła na uprowadzenie lub zatrzymanie; lub
- b) dziecko przebywało w tym innym państwie co najmniej rok po tym, jak osoba, organ lub inna jednostka uprawniona do pieczy znała lub powinna była znać miejsce jego pobytu, żaden wniosek o powrót zgłoszony w tym okresie nie jest już rozpatrywany, a dziecko zaadaptowało się do nowych warunków.

2. Uprowadzenie lub zatrzymanie dziecka uważa się za bezprawne:

- a) jeżeli nastąpiło przez to naruszenie prawa do pieczy przyznanego osobie, organowi lub innej jednostce, wykonywanego wspólnie lub indywidualnie zgodnie z prawem państwa, w którym dziecko miało zwykły pobyt bezpośrednio przed uprowadzeniem lub zatrzymaniem; oraz
- b) jeżeli w chwili uprowadzenia lub zatrzymania prawo to było rzeczywiście wykonywane wspólnie lub indywidualnie albo byłoby tak wykonywane, gdyby nie nastąpiło uprowadzenie lub zatrzymanie.

Prawo do pieczy określone w literze a) może wynikać w szczególności z mocy prawa, z orzeczenia sądowego lub administracyjnego albo z porozumienia mającego moc prawną w świetle prawa państwa.

3. Dopóki organy wymienione w ustępie 1 zachowują swoją jurysdykcję, organy Umawiającego się Państwa, do którego dziecko zostało uprowadzone lub w którym zostało zatrzymane, mogą podejmować jedynie niecierpiące zwłoki środki konieczne dla ochrony osoby lub majątku dziecka, stosownie do artykułu 11.

Artykuł 8

1. Wyjątkowo organ Umawiającego się Państwa, mający jurysdykcję z mocy artykułów 5 lub 6, jeśli uzna, że organ innego Umawiającego się Państwa będzie w stanie lepiej ocenić w konkretnym przypadku dobro dziecka, może:

— albo zwrócić się do tego organu bezpośrednio lub przy pomocy organu centralnego tego Państwa, o przejęcie jurysdykcji celem podjęcia środków ochrony, jakie uzna za konieczne,

— albo zawiesić postępowanie i prosić strony o złożenie takiego wniosku do organu tego drugiego Państwa.

2. Umawiającymi się Państwami, do których organów można się zwracać zgodnie z warunkami określonymi w powyższym ustępie, są:

- a) państwo, którego dziecko jest obywatelem;
- b) państwo, w którym znajduje się majątek dziecka;
- c) państwo, do organu którego wniesiony został pozew o rozwód lub o separację rodziców dziecka lub o unieważnienie ich małżeństwa;
- d) państwo, z którym dziecko łączy ścisły związek.

3. Zainteresowane organy mogą dokonać wymiany opinii.

4. Organ, do którego skierowany jest wniosek zgodnie z warunkami określonymi w ustępie 1, może wyrazić zgodę na przejęcie jurysdykcji w miejsce organu mającego jurysdykcję z mocy artykułów 5 lub 6, jeżeli uzna, że służy to dobru dziecka.

Artykuł 9

1. Jeżeli organy Umawiających się Państw określonych w artykule 8 ustęp 2 uznają, że są w stanie lepiej ocenić w konkretnym przypadku dobro dziecka, mogą:

— albo wystąpić do właściwego organu w Umawiającym się Państwie zwykłego pobytu dziecka, bezpośrednio lub przy pomocy organu centralnego tego Państwa, o pozwolenie na przejęcie jurysdykcji celem podjęcia środków ochrony, jakie uważają za konieczne,

— albo prosić strony o przedłożenie takiego wniosku organom Państwa zwykłego pobytu dziecka.

2. Zainteresowane organy mogą dokonać wymiany opinii.

3. Organ wnioskujący może przejąć jurysdykcję w miejsce organu Umawiającego się Państwa zwykłego pobytu dziecka tylko wówczas, jeżeli ten organ uwzględni jego wniosek.

Artykuł 10

1. Bez naruszenia artykułów 5 do 9 organy jednego Umawiającego się Państwa, mające jurysdykcję do rozpoznania sprawy o rozwód lub separację rodziców dziecka, którego zwykły pobyt jest w innym Umawiającym się Państwie lub o unieważnienie ich małżeństwa, mogą podejmować środki ochrony osoby lub majątku dziecka, o ile jest to zgodne z prawem ich państwa:

a) jeżeli w chwili wszczęcia postępowania jedno z rodziców ma zwykły pobyt w tym państwie i jeżeli jednemu z nich przysługuje odpowiedzialność rodzicielska za dziecko;

b) jeżeli jurysdykcja tych organów do podjęcia takich środków została uznana przez rodziców, jak również przez każdą inną osobę, której przysługuje odpowiedzialność rodzicielska za dziecko i jeżeli jurysdykcja ta zgodna jest z dobrem dziecka.

2. Przewidziana w ustępie 1 jurysdykcja do podjęcia środków ochrony dziecka ustaje z chwilą, gdy orzeczenie uwzględniające lub oddalające powództwo o rozwód, separację lub unieważnienie małżeństwa stało się ostateczne lub gdy postępowanie zakończyło się z innego powodu.

Artykuł 11

1. We wszystkich wypadkach nie cierpiących zwłoki, organy każdego z Umawiających się Państw, na którego terytorium znajduje się dziecko lub majątek do niego należący, są właściwe do podjęcia koniecznych środków ochrony.

2. Środki podjęte na podstawie ustępu poprzedzającego w stosunku do dziecka mającego zwykły pobyt w Umawiającym się Państwie pozostają w mocy do czasu, gdy organy właściwe na mocy artykułów 5–10 podejmą środki wymagane sytuacją.

3. Środki podjęte na podstawie ustępu pierwszego w stosunku do dziecka mającego zwykły pobyt w państwie niebędącym stroną Konwencji tracą moc w każdym z Umawiających się Państw z chwilą uznania w nim środków zgodnych z wymogami sytuacji, podjętych przez organy innego państwa.

Artykuł 12

1. Z zastrzeżeniem artykułu 7 organy Umawiającego się Państwa, na którego terytorium znajduje się dziecko lub majątek do niego należący, są właściwe do podejmowania środków ochrony osoby lub majątku dziecka o charakterze tymczasowym i wywołującym skutek ograniczony do terytorium tego państwa, o ile takie środki nie są niezgodne ze środkami wcześniej podjętymi przez organy mające jurysdykcję z mocy artykułów 5–10.

2. Środki podjęte na podstawie ustępu poprzedzającego w stosunku do dziecka mającego zwykły pobyt w Umawiającym się Państwie, tracą moc, gdy organy mające jurysdykcję z mocy artykułów 5–10 orzekły o środkach ochrony, których może wymagać sytuacja.

3. Środki podjęte na podstawie ustępu 1 w stosunku do dziecka mającego zwykły pobyt w państwie niebędącym stroną Konwencji tracą moc w Umawiającym się Państwie, w którym zostały podjęte, z chwilą uznania w nim środków zgodnych z wymogami sytuacji, podjętych przez organy innego państwa.

Artykuł 13

1. Organy Umawiającego się Państwa, mające jurysdykcję zgodnie z artykułami 5–10 do podjęcia środków ochrony osoby lub majątku dziecka, muszą powstrzymać się od wykonywania jurysdykcji, jeżeli w chwili wszczęcia postępowania był już złożony wniosek o zastosowanie podobnych środków do organów innego Umawiającego się Państwa, mających jurysdykcję wówczas z mocy artykułów 5–10, i środki te są jeszcze w toku rozpoznawania.

2. Postanowienia ustępu poprzedzającego nie stosuje się, jeżeli organy, do których wniosek był początkowo złożony, rzekły się swojej jurysdykcji.

Artykuł 14

Środki podjęte zgodnie z artykułem 5–10 pozostają w mocy w swoich granicach, nawet jeżeli w wyniku zmiany okoliczności odpadnie podstawa, mocą której została ustalona jurysdykcja, dopóki organy mające jurysdykcję na podstawie Konwencji ich nie zmieniają, zastępują lub uchylają.

ROZDZIAŁ III

PRAWO WŁAŚCIWE

Artykuł 15

1. Przy wykonywaniu jurysdykcji przyznanej zgodnie z postanowieniami rozdziału II, organy Umawiającego się Państwa stosują przepisy własnego prawa.

2. Jednakże o ile ochrona osoby lub majątku dziecka tego wymaga, mogą one wyjątkowo zastosować lub wziąć pod

rozważę prawo innego Państwa, z którym dana sytuacja ma ścisły związek.

3. W razie zmiany zwykłego pobytu dziecka na pobyt w innym Umawiającym się Państwie, prawo tego innego Państwa, od chwili nastąpienia zmiany, określa warunki stosowania środków podjętych w państwie dawnego zwykłego pobytu.

Artykuł 16

1. Powstanie i ustanie odpowiedzialności rodzicielskiej z mocy prawa, bez udziału organu sądowego lub administracyjnego podlega prawu państwa zwykłego pobytu dziecka.

2. Powstanie i ustanie odpowiedzialności rodzicielskiej z mocy porozumienia lub jednostronnej czynności prawnej, bez udziału organu sądowego lub administracyjnego, podlega prawu państwa zwykłego pobytu dziecka z chwili, gdy porozumienie lub czynność jednostronna stają się skuteczne.

3. Odpowiedzialność rodzicielska istniejąca według prawa państwa zwykłego pobytu dziecka trwa także po zmianie zwykłego pobytu dziecka na inne państwo.

4. W razie zmiany zwykłego pobytu dziecka, przyznanie z mocy prawa odpowiedzialności rodzicielskiej osobie, której taka odpowiedzialność dotychczas nie przysługiwała, podlega prawu państwa nowego zwykłego pobytu.

Artykuł 17

Wykonywanie odpowiedzialności rodzicielskiej podlega prawu państwa zwykłego pobytu dziecka. W razie zmiany zwykłego pobytu dziecka, podlega prawu państwa nowego zwykłego pobytu.

Artykuł 18

Odpowiedzialność rodzicielska przewidziana w artykule 16 będzie mogła być odebrana, a warunki jej sprawowania zmienione, przez środki podjęte na podstawie Konwencji.

Artykuł 19

1. Ważność czynności prawnej dokonanej między osobą trzecią a inną osobą, która byłaby uprawniona do działania jako przedstawiciel ustawowy według prawa państwa, w którym czynność została dokonana, nie może być kwestionowana, ani też osoba trzecia pociągnięta do odpowiedzialności z tego tylko powodu, że ta inna osoba nie była uprawniona do działania jako przedstawiciel ustawowy na podstawie prawa wskazanego w postanowieniach niniejszego rozdziału, chyba że osoba trzecia wiedziała lub powinna była wiedzieć, że odpowiedzialność rodzicielska podlega temu prawu.

2. Postanowienia ustępu poprzedzającego stosuje się tylko w razie, gdy czynność prawna została dokonana między osobami obecnymi na terytorium tego samego państwa.

Artykuł 20

Postanowienia niniejszego rozdziału mają zastosowanie, nawet jeżeli prawem przez nie wskazanym jest prawo państwa niebędącego stroną Konwencji.

Artykuł 21

1. W rozumieniu niniejszego rozdziału termin „prawo” oznacza ogół przepisów obowiązujących w państwie z wyłączeniem norm kolizyjnych.

2. Jednakże jeżeli na podstawie artykułu 16 ma zastosowanie prawo państwa niebędącego stroną Konwencji i jeżeli normy kolizyjne tego państwa wskazują jako właściwe prawo innego państwa niebędącego stroną Konwencji, które zastosowałyby własne prawo, stosuje się prawo tego innego państwa. Jeżeli według prawa tego innego państwa nie ma ono zastosowania, stosuje się prawo wskazane w artykule 16.

Artykuł 22

Od stosowania prawa wskazanego w postanowieniach niniejszego rozdziału nie można odstąpić chyba że jego stosowanie jest wyraźnie sprzeczne z porządkiem publicznym, przy uwzględnieniu dobra dziecka.

ROZDZIAŁ IV

UZNAWANIE I WYKONYWANIE

Artykuł 23

1. Środki podjęte przez organy jednego Umawiającego się Państwa są z mocy prawa uznawane w innych Umawiających się Państwach.

2. Odmowa uznania jest jednak możliwa:

- a) jeżeli środek został podjęty przez organ, którego jurysdykcja nie była oparta na podstawach przewidzianych w rozdziale II;
- b) jeżeli środek został podjęty, z wyjątkiem wypadków niecierpiących zwłoki, w ramach postępowania sądowego lub administracyjnego, bez umożliwienia dziecku jego wysłuchania, przez co naruszono istotne zasady postępowania państwa wezwanego;
- c) na wniosek każdej osoby podnoszącej zarzut, że środek narusza jej odpowiedzialność rodzicielską, jeżeli środek został podjęty, z wyjątkiem wypadków nie cierpiących zwłoki, bez umożliwienia tej osobie jej wysłuchania;
- d) jeżeli uznanie jest oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym państwa wezwanego, przy czym uwzględnia należy dobro dziecka;
- e) jeżeli środka nie da się pogodzić ze środkiem później podjętym w państwie zwykłego pobytu dziecka, niebędącym stroną Konwencji, o ile ten ostatni środek spełnia warunki konieczne do uznania go w państwie wezwanym;

f) jeżeli nie przestrzegano postępowania określonego w artykule 33.

Artykuł 24

Bez naruszenia postanowień artykułu 23 ustęp 1, każda osoba zainteresowana może wystąpić do właściwych organów Umawiającego się Państwa z wnioskiem o wydanie orzeczenia w sprawie uznania bądź odmowy uznania środka podjętego w innym Umawiającym się Państwie. Postępowanie jest określone przez prawo państwa wezwanego.

Artykuł 25

Organ państwa wezwanego jest związany ustaleniami faktycznymi, na podstawie których organ państwa, gdzie podjęto środek, oparł swoją jurysdykcję.

Artykuł 26

1. Jeżeli środki podjęte w Umawiającym się Państwie, i tam wykonalne, wymagają wykonania w innym Umawiającym się Państwie, stwierdza się ich wykonalność lub rejestruje w celu wykonania w tym innym państwie, na wniosek każdej zainteresowanej strony, zgodnie z postępowaniem określonym prawem tego państwa.

2. Każde Umawiające się Państwo w odniesieniu do stwierdzenia wykonalności lub zarejestrowania stosuje proste i szybkie postępowanie.

3. Odmowa stwierdzenia wykonalności lub zarejestrowania może nastąpić jedynie z powodów określonych w artykule 23 ustęp 2.

Artykuł 27

Z zastrzeżeniem koniecznego badania w celu stosowania artykułów poprzedzających, organ państwa wezwanego nie dokonuje merytorycznego badania podjętego środka.

Artykuł 28

Środki podjęte w Umawiającym się Państwie, których wykonalność stwierdzono lub które zostały zarejestrowane w celu wykonania w innym Umawiającym się Państwie wykonuje się tak, jakby zostały podjęte przez organy tego drugiego Państwa. Wykonanie środków następuje zgodnie z prawem państwa wezwanego, w granicach przewidzianych przez to prawo przy uwzględnieniu dobra dziecka.

ROZDZIAŁ V

WSPÓŁPRACA

Artykuł 29

1. Każde Umawiające się Państwo wyznacza organ centralny, który wypełniania obowiązki nałożone przez Konwencję.

2. Państwo federalne, państwo w którym obowiązuje kilka systemów prawnych lub państwo posiadające autonomiczne jednostki terytorialne może wyznaczyć więcej niż jeden organ centralny i określić zakres terytorialny lub osobowy ich czynności. Państwo, które czyni użytek z tej możliwości, wyznacza organ centralny, do którego będą kierowane wszystkie pisma w celu ich przekazania organowi centralnemu właściwemu w tym państwie.

Artykuł 30

1. Organy centralne powinny ze sobą współdziałać i popierać współpracę pomiędzy właściwymi organami w ich państwach dla realizacji zadań Konwencji.

2. W związku ze stosowaniem Konwencji, organy te podejmują odpowiednie działania w celu udzielania informacji o swoim ustawodawstwie, jak również o istniejących w ich państwach służbach działających w sprawach ochrony dzieci.

Artykuł 31

Organ centralny Umawiającego się Państwa – bezpośrednio bądź przez organy publiczne lub inne jednostki – podejmuje wszelkie, odpowiednie działania w celu:

- a) ułatwienia kontaktu i udzielania pomocy przewidzianych w artykułach 8 i 9 oraz w niniejszym rozdziale;
- b) ułatwienia – na drodze mediacji, pojednania lub w podobny sposób – polubownych porozumień dotyczących ochrony osoby lub majątku dziecka w sytuacjach, do których Konwencja ma zastosowanie;
- c) udzielenia pomocy, na wniosek właściwego organu innego Umawiającego się Państwa, w ustaleniu pobytu dziecka, wówczas gdy istnieje możliwość, że znajduje się ono na terytorium państwa wezwanego i potrzebuje ochrony.

Artykuł 32

Na uzasadniony wniosek organu centralnego lub innego właściwego organu Umawiającego się Państwa, z którym dziecko ma ścisły związek, organ centralny Umawiającego się Państwa, w którym dziecko ma zwykły pobyt i w którym jest obecne, może bądź bezpośrednio bądź przez organy publiczne lub inne jednostki:

- a) dostarczyć sprawozdanie o sytuacji dziecka;
- b) zwrócić się do właściwego organu w swoim państwie o zbadanie konieczności zastosowania środków zmierzających do ochrony osoby lub majątku dziecka.

Artykuł 33

1. Jeżeli organ mający jurysdykcję z mocy artykułów 5–10 bierze pod uwagę umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej

lub w placówce opiekuńczej albo sprawowanie opieki nad nim przez *kafala* lub podobną instytucję, a to umieszczenie lub opieka będą miały miejsce w innym Umawiającym się Państwie, to przeprowadza najpierw konsultacje z organem centralnym lub innym właściwym organem tego ostatniego państwa. Przekazuje mu w tym celu sprawozdanie o dziecku oraz uzasadnienie swojej propozycji w sprawie umieszczenia lub opieki.

2. Orzeczenie w sprawie umieszczenia lub opieki będzie mogło być podjęte w państwie wzywającym tylko wówczas, gdy organ centralny lub inny organ właściwy państwa wezwanego wyrazi zgodę na takie umieszczenie lub opiekę, przy uwzględnieniu dobra dziecka.

Artykuł 34

1. Jeżeli rozważany jest środek ochrony, gdy wymaga tego sytuacja dziecka, właściwe organy mogą na mocy Konwencji wystąpić do każdego organu w innym Umawiającym się Państwie posiadającego informacje potrzebne do celów ochrony dziecka, o ich przekazanie.

2. Każde Umawiające się Państwo może oświadczyć, że wnioski przewidziane w ustępie pierwszym mogą być przekazywane tylko za pośrednictwem jego organu centralnego.

Artykuł 35

1. Właściwe organy jednego Umawiającego się Państwa mogą wystąpić do organów innego Umawiającego się Państwa o udzielenie pomocy we wprowadzeniu w życie środków ochrony podjętych na podstawie Konwencji, w szczególności, aby zapewnić skuteczne wykonanie prawa do osobistej styczności, jak również prawa do utrzymywania regularnie bezpośrednich kontaktów.

2. Organy Umawiającego się Państwa, w którym dziecko nie ma zwykłego pobytu, na wniosek rodzica przebywającego w tym państwie i pragnącego uzyskać lub zachować prawo do osobistej styczności, mogą zebrać informacje lub dowody oraz wypowiedzieć się o zdolności tego rodzica do wykonywania prawa do osobistej styczności i o warunkach, w których mógłby je wykonywać. Organ mający jurysdykcję z mocy artykułów 5–10 do rozstrzygnięcia o prawie do osobistej styczności powinien, przed swoim orzeczeniem, dopuścić i uwzględnić te informacje, dowody i wnioski.

3. Organ mający jurysdykcję z mocy artykułów 5–10 do rozstrzygnięcia o prawie do osobistej styczności może zawiesić postępowanie do zakończenia postępowania przewidzianego w ustępie 2, szczególnie jeżeli wpłynął do niego wniosek o zmianę lub uchylenie prawa do osobistej styczności przyznanego przez organy państwa dawnego zwykłego pobytu.

4. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody do zastosowania przez organ mający jurysdykcję z mocy artykułów 5–10 środków tymczasowych, do czasu zakończenia postępowania przewidzianego w ustępie 2.

Artykuł 36

W razie gdy dziecko jest narażone na poważne niebezpieczeństwo, właściwe organy Umawiającego się Państwa, w którym środki ochrony tego dziecka zostały podjęte lub rozważane jest ich podjęcie, jeżeli zostały poinformowane o zmianie pobytu lub obecności dziecka w innym państwie, informują organy tego państwa o niebezpieczeństwie oraz środkach podjętych lub których podjęcie jest rozważane.

Artykuł 37

Organ nie może prosić o informacje określone w niniejszym rozdziale lub je przekazywać, jeżeli w jego ocenie mogłoby to narazić na niebezpieczeństwo osobę lub majątek dziecka lub stanowić poważną groźbę dla wolności lub życia członka jego rodziny.

Artykuł 38

1. Nie naruszając możliwości żądania odpowiednich kosztów, odpowiadających świadczonym usługom, organy centralne i inne organy publiczne Umawiających się Państw ponoszą koszty wynikające ze stosowania postanowień niniejszego rozdziału.

2. Każde umawiające się Państwo może zawierać porozumienia w sprawie rozdziału kosztów z jednym lub wieloma Umawiającymi się Państwami.

Artykuł 39

Każde Umawiające się Państwo będzie mogło zawierać z jednym lub wieloma Umawiającymi się Państwami porozumienia w celu ułatwienia w stosunkach wzajemnych stosowania niniejszego rozdziału. Państwa, które zawarły takie porozumienia, prześlą ich odpisy depozytariuszowi Konwencji.

ROZDZIAŁ VI

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 40

1. Organ Umawiającego się Państwa zwykłego pobytu dziecka lub Umawiającego się Państwa, w którym podjęty został środek ochronny, mogą wydać osobie sprawującej odpowiedzialność rodzicielską lub osobie, której powierzono ochronę osoby lub majątku dziecka, na jej wniosek, zaświadczenie o jej upoważnieniu do działania oraz przysługujących jej uprawnieniach.

2. Upoważnienie i uprawnienia określone w zaświadczeniu są uważane za ustalone, chyba że istnieją dowody, które temu przeczą.

3. Każde Umawiające się Państwo wyznacza organy właściwe do wydawania zaświadczeń.

Artykuł 41

Dane osobowe, zebrane lub przekazane zgodnie z Konwencją, mogą być użyte tylko do tych celów, dla których zostały zebrane lub przekazane.

Artykuł 42

Organ, którym informacje zostały przekazane, zapewni ich poufność zgodnie z prawem ich państwa.

Artykuł 43

Dokumenty przekazane lub wydane na podstawie Konwencji, nie wymagają legalizacji lub innej podobnej formalności.

Artykuł 44

Każde Umawiające się Państwo może wyznaczyć organy, do których powinny być przesyłane wnioski przewidziane w artykułach 8, 9 i 33.

Artykuł 45

1. O wyznaczeniu organów, o których mowa w artykułach 29 i 44, należy zawiadomić Biuro Stałe Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

2. Oświadczenie wymienione w artykule 34 ustęp 2 składa się depozytariuszowi Konwencji.

Artykuł 46

Umawiające się Państwo, w którym w zakresie ochrony dziecka i jego majątku mają zastosowanie różne systemy prawa lub zespoły norm, nie jest zobowiązane do stosowania zasad Konwencji do kolizji dotyczących wyłącznie tych różnych systemów lub zespołów norm.

Artykuł 47

W stosunku do państwa, w którym dwa lub więcej systemów prawa lub zespołów norm odnoszących się do zagadnień uregulowanych w niniejszej Konwencji stosuje się w różnych jednostkach terytorialnych:

- 1) przez zwykły pobyt w tym państwie rozumie się zwykły pobyt w jednostce terytorialnej;
- 2) przez obecność dziecka w tym państwie rozumie się obecność dziecka w jednostce terytorialnej;
- 3) przez miejsce położenia majątku dziecka rozumie się miejsce położenia majątku dziecka w jednostce terytorialnej;

- 4) przez państwo, którego dziecko jest obywatelem, rozumie się jednostkę terytorialną wskazaną przez prawo tego państwa bądź też w przypadku braku stosownych norm, jednostkę terytorialną, z którą dziecko jest najściślej związane;
- 5) przez państwo, przed którego organem zawisła sprawa o rozwód, separację lub unieważnienie małżeństwa, rozumie się jednostkę terytorialną, przed organem której zawisła taka sprawa;
- 6) przez państwo, z którym dziecko łączy ścisły związek, rozumie się jednostkę terytorialną, z którą dziecko jest tak związane;
- 7) przez państwo, do którego dziecko zostało uprowadzone lub jest w nim zatrzymane, rozumie się jednostkę terytorialną, do której dziecko zostało uprowadzone lub w której jest zatrzymane;
- 8) przez jednostki lub organy tego państwa, oprócz organów centralnych, rozumie się instytucje lub organy uprawnione do działania w danej jednostce terytorialnej;
- 9) przez prawo, postępowanie lub organy państwa, w którym środek został podjęty, rozumie się prawo, postępowanie lub organy w jednostce terytorialnej, na terenie której ten środek został podjęty;
- 10) przez prawo, postępowanie lub organy państwa wezwanego, rozumie się prawo, postępowanie lub organy w jednostce terytorialnej, w której wnosi się o uznanie lub wykonanie.

Artykuł 48

Jeżeli państwo obejmuje dwie lub więcej jednostki terytorialne, z których każda ma własny system prawa lub zespół norm odnoszący się do zagadnień uregulowanych w niniejszej Konwencji, w celu ustalenia prawa właściwego z mocy rozdziału III, stosuje się następujące zasady:

- a) jeżeli w tym państwie obowiązują normy określające jednostkę terytorialną, której prawo jest właściwe, stosuje się prawo tej jednostki;
- b) w braku takich norm stosuje się prawo jednostki terytorialnej określonej zgodnie z postanowieniami artykułu 47.

Artykuł 49

Jeżeli państwo posiada dwa lub więcej systemów prawa lub zespołów norm mających zastosowanie do różnych kategorii osób w zakresie zagadnień uregulowanych w niniejszej

Konwencji, w celu ustalenia prawa właściwego z mocy rozdziału III, stosuje się następujące zasady:

- a) jeżeli w tym państwie obowiązują normy określające właściwość prawa, stosuje się prawo wskazane w tych normach;
- b) w braku takich norm stosuje się prawo systemu lub zespołu norm, z którym dziecko jest najściślej związane.

Artykuł 50

Niniejsza Konwencja nie narusza Konwencji z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, w stosunkach między stronami obydwóch Konwencji. Jednakże nie ma przeszkód, by postanowienia niniejszej Konwencji były powoływane w celu uzyskania powrotu dziecka, które zostało bezprawnie uprowadzone lub zatrzymane, lub w celu zorganizowania prawa do osobistej styczności.

Artykuł 51

W stosunkach między Umawiającymi się Państwami niniejsza Konwencja zastępuje Konwencję z dnia 5 października 1961 r. o właściwości organów i prawie właściwym w zakresie ochrony małoletnich oraz Konwencję dotyczącą uregulowania opieki nad małoletnimi, podpisaną w Hadze dnia 12 czerwca 1902 r., bez naruszenia uznania środków podjętych zgodnie z wyżej wymienioną Konwencją z dnia 5 października 1961 r.

Artykuł 52

1. Niniejsza Konwencja nie narusza porozumień międzynarodowych, których Umawiające się Państwa są stronami, a które zawierają postanowienia w dziedzinach uregulowanych przez niniejszą Konwencję, chyba że odmienne oświadczenie zostanie złożone przez Państwa związane tymi porozumieniami.

2. Niniejsza Konwencja nie narusza możliwości zawierania przez jedno lub więcej Umawiających się Państw porozumień obejmujących postanowienia w dziedzinach uregulowanych w niniejszej Konwencji a dotyczących dzieci mających zwykły pobyt w jednym z państw, będących stroną takiego porozumienia.

3. Porozumienia zawierane przez jedno lub więcej Umawiających się Państw w dziedzinach uregulowanych w niniejszej Konwencji nie naruszają stosowania postanowień niniejszej Konwencji w stosunkach między tymi państwami a innymi Umawiającymi się Państwami.

4. Przepisy ustępów poprzedzających stosuje się również do ustaw jednolitych opartych na istnieniu między państwami, których to dotyczy, specjalnych powiązań, w szczególności o charakterze regionalnym.

Artykuł 53

1. Konwencja ma zastosowanie tylko do środków podjętych w państwie po jej wejściu w życie w stosunku do tego państwa.
2. Konwencja ma zastosowanie do uznawania i wykonywania środków podjętych po jej wejściu w życie w stosunkach między państwem, w którym środki zostały podjęte a państwem wezwany.

Artykuł 54

1. Wszelkie pisma do organu centralnego lub innych organów Umawiającego się Państwa będą kierowane w języku oryginalnym wraz z tłumaczeniem na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych tego państwa, albo – jeżeli jest to trudne do wykonania – wraz z tłumaczeniem na język francuski lub angielski.
2. Jednak Umawiające się Państwo będzie mogło, składając zastrzeżenie określone w artykule 60, sprzeciwić się użyciu języka francuskiego bądź angielskiego, jednak nie obu języków.

Artykuł 55

1. Umawiające się Państwo może stosownie do artykułu 60:
  - a) zastrzec jurysdykcję swoich organów do podejmowania środków zmierzających do ochrony majątku dziecka położonego na jego terytorium;
  - b) zastrzec nieuznawanie odpowiedzialności rodzicielskiej lub środka, który byłby nie do pogodzenia ze środkiem podjętym przez jego organy w stosunku do tego majątku.
2. Zastrzeżenie może być ograniczone do pewnych kategorii majątku.

Artykuł 56

Sekretarz Generalny Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego w regularnych okresach zwołuje Komisję Specjalną w celu zbadania funkcjonowania Konwencji w praktyce.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 57

1. Konwencja jest otwarta do podpisu przez Państwa, które były członkami Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego w czasie jej Osiemnastej Sesji.
2. Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu, zaś dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia

zostaną złożone w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów, będącym depozytariuszem Konwencji.

Artykuł 58

1. Każde inne Państwo będzie mogło przystąpić do Konwencji po jej wejściu w życie na podstawie artykułu 61 ustęp 1.
2. Dokument przystąpienia zostanie złożony u depozytariusza.
3. Przystąpienie będzie skuteczne tylko w stosunkach między państwem przystępującym a Umawiającymi się Państwami, które nie zgłoszą w stosunku do niego zastrzeżenia w ciągu sześciu miesięcy po otrzymaniu notyfikacji przewidzianej w artykule 63 litera b). Zastrzeżenie takie może również być zgłoszone przez każde Państwo w chwili ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia Konwencji, późniejszych niż przystąpienie. Zastrzeżenie należy notyfikować depozytariuszowi.

Artykuł 59

1. Umawiające się Państwo, obejmujące dwie lub więcej jednostek terytorialnych, w których w sprawach regulowanych przez niniejszą Konwencję obowiązują różne systemy prawne, może w chwili podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia oświadczyć, że Konwencję stosuje się do wszystkich jego jednostek terytorialnych lub tylko do jednej albo kilku z nich, i może w każdym czasie zmienić to oświadczenie przez złożenie nowego oświadczenia.
2. Każde takie oświadczenie powinno być notyfikowane depozytariuszowi Konwencji z wyraźnym określeniem w nim tych jednostek terytorialnych, do których Konwencja ma zastosowanie.
3. Jeżeli Państwo nie złoży oświadczenia na mocy niniejszego artykułu, Konwencja będzie miała zastosowanie do całości terytorium tego państwa.

Artykuł 60

1. Każde Umawiające się Państwo może, najpóźniej w chwili ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia albo w chwili składania oświadczenia na mocy artykułu 59, złożyć jedno lub obydwa zastrzeżenia przewidziane w artykule 54 ustęp 2 i artykule 55. Żadne inne zastrzeżenie nie będzie dopuszczalne.
2. Każde państwo może w każdym czasie cofnąć złożone zastrzeżenie. Wycofanie zastrzeżenia powinno być notyfikowane depozytariuszowi.
3. Zastrzeżenie przestanie obowiązywać pierwszego dnia trzeciego miesiąca kalendarzowego po notyfikacji wymienionej w ustępie poprzedzającym.

Artykuł 61

1. Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następnego po upływie terminu trzech miesięcy od złożenia trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia przewidzianego w artykule 57.
2. Następnie Konwencja wejdzie w życie:
  - a) w stosunku do każdego Państwa ratyfikującego, przyjmującego lub zatwierdzającego w terminie późniejszym – pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie terminu trzech miesięcy od złożenia przez nie dokumentu o ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu;
  - b) dla każdego Państwa przystępującego, pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie terminu trzech miesięcy i po upływie terminu sześciu miesięcy przewidzianego w artykule 58 ustęp 3;
  - c) w stosunku do jednostek terytorialnych, na które niniejsza Konwencja została rozciągnięta zgodnie z artykułem 59, pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie terminu trzech miesięcy po notyfikacji przewidzianej w tym artykule.

Artykuł 62

1. Każde Państwo będące stroną Konwencji może ją wypowiedzieć przez notyfikację na piśmie skierowaną do depozytariusza. Wypowiedzenie może być ograniczone do pewnych jednostek terytorialnych, do których Konwencja ma zastosowanie.
2. Wypowiedzenie odnosi skutek pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia notyfikacji przez depozytariusza. Jeżeli w notyfikacji wskazany jest dłuższy okres, po jakim wypowiedzenie ma odnieść skutek, wypowiedzenie wywołuje skutek z upływem tego okresu.

Artykuł 63

Depozytariusz notyfikuje Państwom członkowskim Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, jak również państwom, które do Konwencji przystąpiły zgodnie z postanowieniami artykułu 58:

- a) podpisanie, ratyfikację, przyjęcie i zatwierdzenie przewidziane w artykule 57;
- b) przystąpienie i zastrzeżenie do przystąpień przewidziane w artykule 58;
- c) datę, z którą Konwencja wejdzie w życie zgodnie z postanowieniami artykułu 61;
- d) oświadczenie określone w artykule 34 ustęp 2 i artykule 59;
- e) porozumienia określone w artykule 39;
- f) zastrzeżenia przewidziane w artykule 54 ustęp 2 i artykule 55 oraz cofnięcie zastrzeżeń przewidziane w artykule 60 ustęp 2;
- g) wypowiedzenia przewidziane w artykule 62.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Hadze dnia 19 października 1996 r., w językach francuskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Królestwa Niderlandów i którego poświadczony odpis zostanie przekazany w drodze dyplomatycznej każdemu z Państw będących członkami Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego w czasie jej Osiemnastej Sesji.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 maja 2008 r.

zmieniająca decyzję 2006/771/WE w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1937)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/432/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/771/WE ⁽²⁾ służy harmonizacji warunków technicznych dla urządzeń bliskiego zasięgu.
- (2) W związku z szybkim postępowaniem technicznym i zmieniającymi się potrzebami społeczeństwa mogą się jednak pojawiać nowe zastosowania urządzeń bliskiego zasięgu, które będą wymagać okresowej aktualizacji warunków harmonizacji widma radiowego.
- (3) W dniu 5 lipca 2006 r. Komisja, zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji nr 676/2002/WE, udzieliła Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT) stałego mandatu ⁽³⁾ w zakresie aktualizacji załącznika do decyzji 2006/771/WE w związku z rozwojem technologii i rynku w zakresie urządzeń bliskiego zasięgu.
- (4) W przedłożonym na podstawie tego mandatu sprawozdaniu ⁽⁴⁾ z lipca 2007 r. CEPT zaleciła Komisji zmianę szeregu aspektów technicznych w załączniku do decyzji 2006/771/WE.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/771/WE.

(6) Urządzenia pracujące na warunkach określonych w niniejszej decyzji, muszą również spełniać wymogi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności ⁽⁵⁾, tak aby możliwe było efektywne wykorzystanie widma radiowego oraz uniknięcie zakłóceń, co należy wykazać przez zgodność ze zharmonizowaną normą albo przez spełnienie alternatywnych procedur oceny zgodności.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Widma Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2006/771/WE zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 11.11.2006, s. 66.

⁽³⁾ Stały mandat udzielony CEPT w zakresie corocznej aktualizacji technicznego załącznika do decyzji Komisji w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu (5 lipca 2006 r.).

⁽⁴⁾ RSCOM(07) 58.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Zharmonizowane zakresy częstotliwości i parametry techniczne urządzeń bliskiego zasięgu

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Urządzenia bliskiego zasięgu ogólnego stosowania ⁽⁴⁾	6 765–6 795 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	13,553–13,567 MHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	26,957–27,283 MHz	10 mW zastępczej mocy promieniowanej (e.r.p.), której odpowiada natężenie pola 42 dB μ A/m w odległości 10 metrów		Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	40,660–40,700 MHz	10 mW e.r.p.		Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	433,050–434,040 ⁽⁵⁾ MHz	1 mW e.r.p. gęstość mocy: – 13dBm/10 kHz dla modulacji szerokości pasma powyżej 250 kHz		Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
		10 mW e.r.p.	Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 10 %	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	434,040–434,790 ⁽⁵⁾ MHz	1 mW e.r.p. gęstość mocy: – 13dBm/10 kHz dla modulacji szerokości pasma powyżej 250 kHz		Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
		10 mW e.r.p.	Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 10 %	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
			Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 100 % przy odstępie sąsiedniokanałowym do 25 kHz	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
	863,000–868,000 MHz	25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Urządzenia bliskiego zasięgu ogólnego stosowania ⁽⁴⁾ (ciąg dalszy)	868,000–868,600 ⁽⁵⁾ MHz	25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 października 2008 r.
		25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
	868,700–869,200 ⁽⁵⁾ MHz	25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 października 2008 r.
		25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
	869,400–869,650 ⁽⁵⁾ MHz	500 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 10 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 października 2008 r.
			Odstęp sąsiedniokanałowy musi wynosić 25 kHz, z wyjątkiem sytuacji, kiedy cały zakres może być również używany jako jeden kanał dla szybkiej transmisji danych		

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy (1)	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń (2)	Inne ograniczenia (3)	Data wdrożenia
Urządzenia bliskiego zasięgu ogólnego stosowania (4) (ciąg dalszy)		25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika (6) na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
	869,700–870,000 (5) MHz	5 mW e.r.p.	Transmisja głosu dozwolona przy zastosowaniu zaawansowanych technik osłabiania zakłóceń	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
		25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika (6) na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
	2 400–2 483,5 MHz	10 mW zastępczej mocy promieniowanej izotropowo (e.i.r.p.)			1 czerwca 2007 r.
	5 725–5 875 MHz	25 mW e.i.r.p.			1 czerwca 2007 r.
	24,150–24,250 GHz	100 mW e.i.r.p.			1 października 2008 r.
	61,0–61,5 GHz	100 mW e.i.r.p.			1 października 2008 r.
Urządzenia alarmowe	868,600–868,700 MHz	10 mW e.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Cały zakres częstotliwości może być również używany jako jeden kanał dla szybkiej transmisji danych Aktywność nadajnika (6): 1,0 %		1 października 2008 r.
	869,250–869,300 MHz	10 mW e.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika (6): 0,1 %		1 czerwca 2007 r.
	869,300–869,400 MHz	10 mW e.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika (6): 1,0 %		1 października 2008 r.
	869,650–869,700 MHz	25 mW e.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika (6): 10 %		1 czerwca 2007 r.
Urządzenia alarmowe pomocy socjalnej (7)	869,200–869,250 MHz	10 mW e.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika (6): 0,1 %		1 czerwca 2007 r.

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Urządzenia do zastosowań indukcyjnych ⁽⁸⁾	20,050–59,750 kHz	72 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	59,750–60,250 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	60,250–70,000 kHz	69 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	70–119 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	119–127 kHz	66 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	127–140 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	140–148,5 kHz	37,7 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	148,5–5 000 kHz W następujących zakresach obowiązują wyższe wartości natężenia pola oraz dodatkowe ograniczenia wykorzystania:	– 15 dB μ A/m w odległości 10 m w każdej szerokości pasma wynoszącej 10 kHz Ponadto w przypadku systemów pracujących z szerokością pasma przekraczającą 10 kHz, sumaryczne natężenie pola wynosi – 5 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	400–600 kHz	– 8 dB μ A/m w odległości 10 m		Oprócz RFID ⁽⁹⁾ nie są dopuszczone żadne inne zastosowania	1 października 2008 r.
	3 155–3 400 kHz	13,5 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	5 000–30 000 kHz W następujących zakresach obowiązują wyższe wartości natężenia pola oraz dodatkowe ograniczenia wykorzystania:	– 20 dB μ A/m w odległości 10 m w każdej szerokości pasma wynoszącej 10 Hz Ponadto w przypadku systemów pracujących z szerokością pasma przekraczającą 10 kHz, sumaryczne natężenie pola wynosi – 5 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	6 765–6 795 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	7 400–8 800 kHz	9 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	10 200–11 000 kHz	9 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
13 553–13 567 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.	
	60 dB μ A/m w odległości 10 m		Oprócz RFID ⁽⁹⁾ oraz EAS ⁽¹⁰⁾ nie są dopuszczone żadne inne zastosowania	1 października 2008 r.	
26 957–27 283 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.	

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Aktywne wyroby medyczne do implantacji ⁽¹¹⁾	9–315 kHz	30 dBμA/m w odległości 10 m	Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 10 %		1 października 2008 r.
	402–405 MHz	25 μW e.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Inne ograniczenia: pojedyncze nadajniki mogą łączyć sąsiadujące kanały dla zwiększenia szerokości pasma wykorzystując przy tym zaawansowane techniki osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE		1 października 2008 r.
Bezprzewodowe urządzenia do transmisji sygnałów akustycznych ⁽¹²⁾	87,5–108,0 MHz	50 nW e.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy do 200 kHz		1 października 2008 r.
	863–865 MHz	10 mW e.r.p.			1 czerwca 2007 r.

⁽¹⁾ Państwa członkowskie muszą zezwolić na wykorzystanie widma radiowego do maksymalnych wartości mocy, natężenia pola i gęstości mocy podanych w niniejszej tabeli. Zgodnie z art. 3 ust. 3 decyzji 2006/771/WE państwa członkowskie mogą określić mniej restrykcyjne warunki, tj. zezwolić na wykorzystanie widma przy wyższych wartościach mocy, natężenia pola i gęstości mocy.

⁽²⁾ Oprócz tych „dodatkowych parametrów regulacyjnych/wymagań dotyczących dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń” państwa członkowskie nie mogą określać żadnych innych parametrów ani wymagań dotyczących dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń. Możliwość określenia mniej restrykcyjnych warunków w rozumieniu art. 3 ust. 3 decyzji 2006/771/WE oznacza, że państwa członkowskie mogą w określonej komórce zupełnie zrezygnować z parametrów/wymagań dotyczących dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń lub dopuścić wyższe wartości.

⁽³⁾ Oprócz tych „innych ograniczeń” państwa członkowskie nie mogą określać żadnych dodatkowych ograniczeń wykorzystania widma. Możliwość określenia mniej restrykcyjnych warunków w rozumieniu art. 3 ust. 3 decyzji 2006/771/WE oznacza, że państwa członkowskie mogą zrezygnować z jednego lub z większej liczby tych ograniczeń.

⁽⁴⁾ Kategoria ta jest dostępna dla każdego rodzaju zastosowania, które spełnia warunki techniczne (typowe zastosowania to telemetria, zdalne sterowanie, systemy alarmowe, transmisja danych w ogólności i inne podobne zastosowania).

⁽⁵⁾ Dla tego zakresu częstotliwości państwa członkowskie muszą umożliwić wszystkie alternatywne warunki wykorzystania.

⁽⁶⁾ „Aktywność nadajnika” oznacza współczynnik czasu w dowolnym jednogodzinnym przedziale, w którym urządzenie aktywnie nadaje. Możliwość określenia mniej restrykcyjnych warunków w rozumieniu art. 3 ust. 3 decyzji 2006/771/WE oznacza, że państwa członkowskie mogą dopuścić wyższe wartości dla „aktywności nadajnika”.

⁽⁷⁾ Urządzenia alarmowe pomocy społecznej służą ludziom starszym lub osobom niepełnosprawnym, umożliwiając uruchomienie alarmu w przypadku, gdy osoby te znajdują się w stanie zagrożenia.

⁽⁸⁾ Kategoria ta obejmuje między innymi: urządzenia służące do unieruchamiania pojazdów, urządzenia służące do identyfikacji zwierząt, systemy alarmowe, wykrywanie kabli, gospodarowanie odpadami, identyfikację osób, bezprzewodowe łącza głosowe, kontrolę dostępu, czujniki zbliżeniowe, systemy antykradzieżowe, w tym antykradzieżowe systemy indukcyjne RF, przesyłanie danych do urządzeń przenośnych, automatyczną identyfikację produktów, bezprzewodowe systemy sterowania i automatyczne pobieranie opłat drogowych.

⁽⁹⁾ Kategoria ta obejmuje zastosowania indukcyjne wykorzystywane w identyfikacji radiowej (Radio Frequency Identification, RFID).

⁽¹⁰⁾ Kategoria ta obejmuje zastosowania indukcyjne wykorzystywane w elektronicznej ochronie towarów (Electronic Article Surveillance, EAS).

⁽¹¹⁾ Kategoria ta obejmuje elementy radiowe aktywnych wyrobów medycznych do implantacji zdefiniowanych w dyrektywie Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania (Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17).

⁽¹²⁾ Zastosowania w bezprzewodowych urządzeniach do transmisji sygnałów akustycznych, m.in.: głośniki bezprzewodowe; słuchawki bezprzewodowe; słuchawki bezprzewodowe do urządzeń przenośnych, takich jak np. odtwarzacz CD, magnetofon lub odbiornik radiowy; słuchawki bezprzewodowe do użytku w pojazdach, np. z odbiornikiem radiowym lub telefonem komórkowym; douszne monitory odsłuchowe wykorzystywane do transmisji dźwięku podczas koncertów lub innych widowisk scenicznych.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 czerwca 2008 r.

wprowadzająca specjalne warunki w odniesieniu do przywozu oleju słonecznikowego pochodzącego i wysyłanego z Ukrainy z powodu ryzyka zanieczyszczenia olejem mineralnym

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2709)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/433/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 2, akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 kwietnia 2008 r. w systemie wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (RASFF) odnotowano zawiadomienie o oleju słonecznikowym pochodzącym z Ukrainy, zanieczyszczonym wysokim stężeniem oleju mineralnego. Zanieczyszczenie olejem mineralnym zostało następnie stwierdzone w licznych przesyłkach surowego oleju słonecznikowego pochodzącego z Ukrainy przywiezionych do Wspólnoty w ostatnich miesiącach. Olej słonecznikowy zawierający wysokie stężenie oleju mineralnego jest niezdalny do spożycia przez ludzi, a zatem uznaje się go za niebezpieczny. Źródło zanieczyszczenia jest jak dotąd nieznanne.
- (2) Komisja Europejska wielokrotnie apelowała do władz ukraińskich o dostarczenie informacji na temat pochodzenia zanieczyszczeń oraz podjętych środków mających im zapobiec w przyszłości. Od władz ukraińskich oczekiwano również gwarancji ustanowienia skutecznych środków zmierzających do zapewnienia kontroli wyrywkowych i analiz na obecność oleju mineralnego w partiach oleju słonecznikowego opuszczających Ukrainę i przeznaczonych do Wspólnoty Europejskiej.
- (3) Na Ukrainie prowadzone jest postępowanie śledcze zmierzające do ustalenia źródła zanieczyszczeń. Władze ukraińskie zobowiązały się poza tym do ustanowienia odpowiedniego systemu kontroli, który zagwarantuje zaświadczenie nieobecności niedopuszczalnych stężeń oleju mineralnego we wszystkich partiach oleju słonecznikowego przeznaczanych na wywóz do Unii Europejskiej. Komisji należy jednak jeszcze dostarczyć szczegółowy funkcjonowania tego systemu kontroli. Komisja powinna następnie dokonać oceny systemu kontroli i zaświadczeń w celu zweryfikowania jego dokładności i wiarygodności,

tak, aby zagwarantować, że olej słonecznikowy wywożony do Wspólnoty w żadnym wypadku nie zawiera oleju mineralnego w stężeniu czyniącym go niezdalnym do spożycia przez ludzi. Konieczne są gwarancje, że do czasu wprowadzenia w życie, ocenienia i zatwierdzenia przez Komisję takiego systemu kontroli i zaświadczeń wywóz oleju słonecznikowego do Wspólnoty zostanie całkowicie wstrzymany. Komisja dokona oceny systemu kontroli i zaświadczeń w oparciu o szczegółowe informacje, jakich dostarczą władze ukraińskie.

- (4) W odpowiedzi na prośbę Komisji o przeprowadzenie oceny zagrożeń w związku z zanieczyszczeniem oleju słonecznikowego olejem mineralnym, Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) wydał oświadczenie w sprawie zanieczyszczenia oleju słonecznikowego przywożonego z Ukrainy olejem mineralnym. Oświadczenie odnosi się do ocen przeprowadzonych przez Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. dodatków do żywności (JECFA), wskazujących na zróżnicowany poziom toksyczności uzależniony od rodzaju oleju mineralnego. EFSA doszedł do wniosku, że w świetle dostępnych danych analitycznych dotyczących zanieczyszczonego oleju słonecznikowego z Ukrainy, wykryty olej mineralny charakteryzował się dużą lepkością. Przyjmując szacunkowy poziom narażenia, EFSA stwierdził, że narażenie na kontakt z olejem słonecznikowym zanieczyszczonym olejem mineralnym o dużej lepkości towarzyszące spożyciu przez ludzi, jakkolwiek niepożądane, w tym przypadku nie budzi obaw z punktu widzenia ochrony zdrowia publicznego. Zważywszy, że źródła skażenia nie udało się jak dotąd ustalić z pewnością, pozostaje domniemane zagrożenie związane z obecnością niedopuszczalnie wysokich stężeń oleju mineralnego w oleju słonecznikowym.
- (5) Zważywszy na poziom ryzyka, nawet po zaakceptowaniu systemu kontroli i zaświadczeń przez Komisję, państwa członkowskie powinny przeprowadzić kontrolę zawartości oleju mineralnego zgodnej z zawartością zadeklarowaną w świadectwie w każdej partii importowanego oleju słonecznikowego. Taki system podwójnej kontroli jest uzasadniony i nieodzowny w celu zapewnienia dodatkowych gwarancji dokładności i wiarygodności systemu kontroli i zaświadczeń ustanowionego przez władze ukraińskie. Koszty przeprowadzanych kontroli powinni ponieść importerzy odpowiedzialni za przywóz. Państwa członkowskie powinny powiadamiać Komisję w przypadku niepomyślnych wyników kontroli za pomocą systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt; zaś wyniki pomyślne należy przekazywać Komisji w terminie trzymiesięcznym. Obowiązek powiadamiania wiąże się z koniecznością przeglądu obowiązujących środków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 202/2008 (Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 17).

- (6) Artykuł 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 przewiduje możliwość przyjęcia stosownych wspólnotowych środków nadzwyczajnych dla żywności i pasz przywożonych z kraju trzeciego w celach ochrony zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt lub środowiska, w przypadku gdy takie ryzyko nie może być zadowalająco ograniczone za pomocą środków podjętych przez poszczególne państwa członkowskie.
- (7) Do czasu wydania oceny i zatwierdzenia systemu kontroli i zaświadczeń, który zostanie ustanowiony przez władze ukraińskie, należy zaprzestać przywozu oleju słonecznikowego pochodzącego lub wysyłanego z terytorium Ukrainy z powodu ryzyka zanieczyszczenia olejem mineralnym.
- (8) Państwa członkowskie zostały powiadomione o odnotowanym zanieczyszczeniu i podjęły stosowne kroki zmierzające do wycofania zanieczyszczonego oleju słonecznikowego i produktów zawierających zanieczyszczony olej słonecznikowy wprowadzonych już do obrotu, zgodnie z zaleceniem Komisji Europejskiej przekazanym za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzeżenia w zakresie żywności i pasz (RASFF).
- (9) Zważywszy na pilny charakter sprawy, w oczekiwaniu na spotkanie Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt oraz po powiadomieniu władz Ukrainy, w dniu 23 maja 2008 r. Komisja przyjęła decyzję 2008/388/WE wprowadzającą specjalne warunki w odniesieniu do przywozu oleju słonecznikowego pochodzącego i wysyłanego z Ukrainy z powodu ryzyka zanieczyszczenia olejem mineralnym⁽¹⁾, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 53 ust. 2, akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 178/2002.
- (10) Środki, o których mowa powyżej, należy potwierdzić i uzupełnić w odniesieniu do kosztów kontroli prowadzonych przez właściwe organy państw członkowskich.
- (11) Należy zatem uchylić i zastąpić decyzję Komisji 2008/388/WE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie zabraniają przywozu oleju słonecznikowego objętego kodem CN 1512 11 91 lub 1512 19 90 10 pochodzącego lub wysyłanego z Ukrainy, (dalej zwanego „olejem słonecznikowym”), o ile nie towarzyszy mu ważne świadectwo potwierdzające brak niedopuszczalnego stężenia

oleju mineralnego, wyniki kontroli wrywkowej oraz analizy pod kątem obecności oleju mineralnego.

2. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1, będzie ważne wyłącznie w odniesieniu do przesyłek oleju słonecznikowego importowanego do Wspólnoty, o ile kontrola wrywkowa i analiza danej partii oraz wystawienie świadectwa nastąpiły po dokonaniu przez Komisję oceny i formalnym zatwierdzeniu systemu kontroli i zaświadczeń ustanowionego przez władze ukraińskie.

3. Państwa członkowskie zostaną powiadomione o szczegółach funkcjonowania systemu kontroli i zaświadczeń ustanowionego przez władze ukraińskie oraz o formalnym zatwierdzeniu tego systemu przez Komisję za pośrednictwem Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

4. Państwa członkowskie podejmą stosowne kroki zmierzające do kontroli wrywkowej i analizy każdej zgłoszonej do przywozu partii oleju słonecznikowego pochodzącego lub wysyłanego z terytorium Ukrainy, której towarzyszy ważne świadectwo, w celu zagwarantowania, że nie zawiera on oleju mineralnego o stężeniu przekraczającym poziom zadeklarowany w świadectwie.

Powiadają one Komisję o negatywnych wynikach poprzez system wczesnego ostrzegania w zakresie żywności i pasz. Korzystne wyniki są natomiast przekazywane Komisji co trzy miesiące.

5. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania, żeby olej słonecznikowy pochodzący lub wysyłany z Ukrainy a niespełniający wymogów tej decyzji nie był wprowadzany na rynek żywności i pasz.

6. Państwa członkowskie obciążają przedsiębiorstwa odpowiedzialne za przywóz kosztami, jakie pociąga za sobą wykonanie przepisów określonych w pkt 4 i 5.

Artykuł 2

Decyzja 2008/388/WE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 24.5.2008, s. 43.